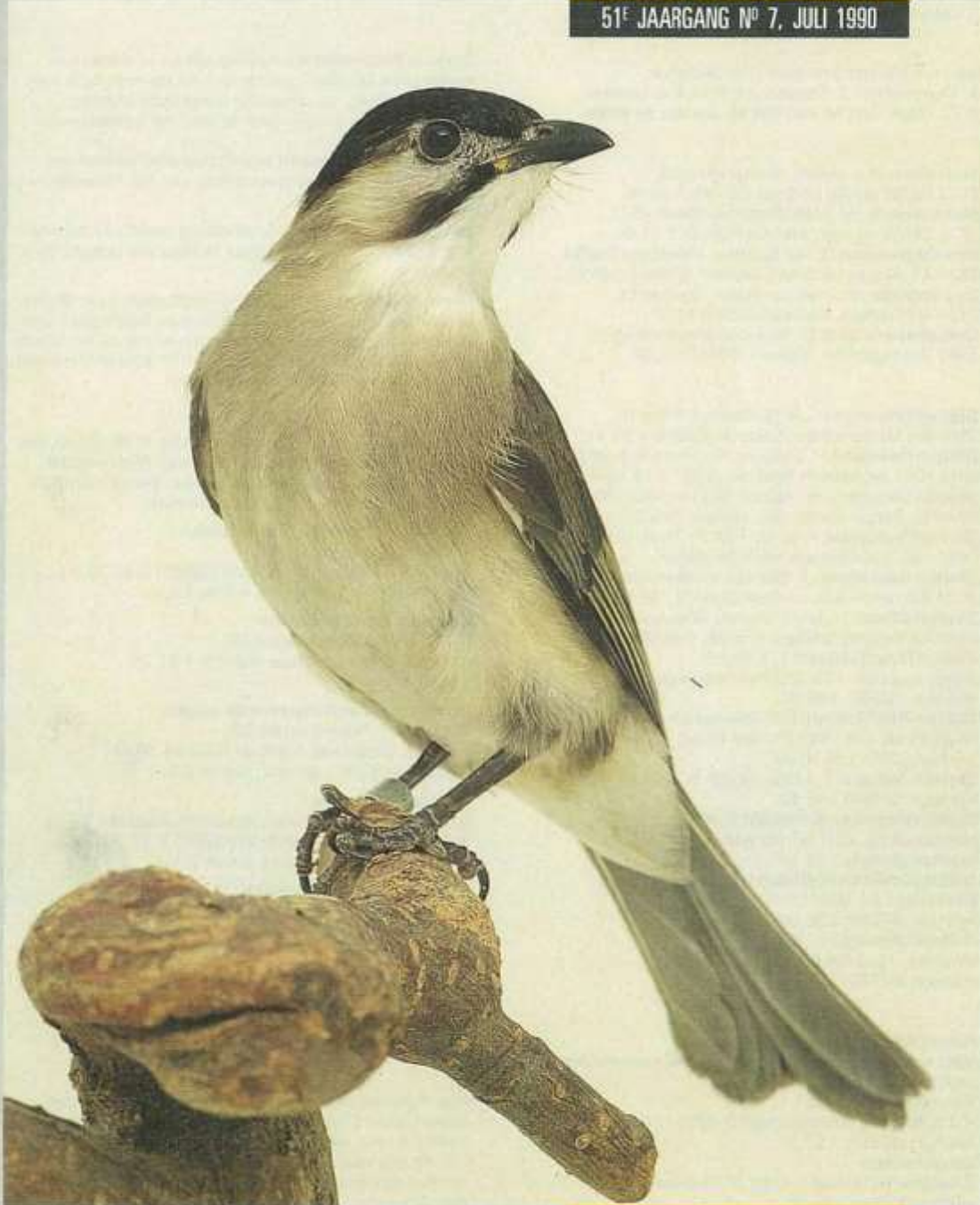

ONZE
VOGELS

51^E JAARGANG N^O 7, JULI 1990

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

De

se

VOGELS

ISSN 0030-3224

AN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 49.000)

REDACTIE

C.E. van Berkel
Chr. Walraven
Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties – ook die van leden en abonnees – met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de NBvV. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op 'Onze Vogels', van zuivere particuliere aard zie onder 'Vraag en Aanbod'.

VRAAGEN OVER?

WATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.
HARZERS aan: M.A. Paans, Leeuwerik 78, 5165 KZ Waspik.
KLEURKANARIES aan: F.H. Verschuur, Alb. Grootln. 17, 1412 EL Naarden.
VORM- EN POSTUURKANARIES aan: P.L. Huizinga, Marathonstr. 32, 7541 BM Enschede.
EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN AGAPORNIDEN aan: D.A. Duivis, St. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.
ZEBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN BASTAARDEN aan: C. van Elven, Van N. van Eemnesln. 7, 8384 EA Wilhelminaoord.
TROPISCHE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: M. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.
VRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: G.M. Essenberg, Van Beethovenln. 213, 3144 AE Maassluis.
GRASPARKIETEN aan: S. Harkema, Prov. weg 29a, 9677 PA Heiligertee.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourporti, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 20 augustus 1990

IN DIT NUMMER

Kweekervaringen met buulbuuls	292
Tentoonstellingskooien	294
Tussen twee seizoenen	295
De vogels van China	297
Kweekervaringen met de Silky spreeuw	299
Bud-vogels op de tentoonstellingen	300
Nieuwe keurbriefjes voor Postuurkanaries	301
Het keuren van vogels bij kunstlicht	302
Agapornis cana	303
Rui, een gezonde ziekte	304
Geslaagde kweek met de Ieuewervink	305
Tentoonstellingen 1990	306
Vraagprogramma 1990 t/m 1992/93	313
Lijst toegekende NBvV-oorkonden	317
Standaard interpretaties van tentoonstellingsgrasparkieten	320
Over kleurkanaries	321
Kalender 1990	323
Volière van de maand	325
Harzers zonder grenzen	325
Van kruk tot crack	329
De cayennekievit	333
De Ielkievit	333
N.B.v.V. Boekenservice	334
N.B.v.V. Service	334
Bondsmededelingen	335
Nagels knippen	335

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

M. Borgstein, W. Stijger, F. Thijssen Mill, CèDé	296
Duphar	298
Van Keulen	300
Vraag en Aanbod	324
Blankenstijn, H. Dijks	324
K.B.O.F., I.C.B., E. Leffering, J. Heesakkers	326
Holland Diervoeders	327
CèDé	328
WOVO, GEHU, Kloeg	330
R. Zagers, Wolro, Keesmaat	331
Beaphar	332
N.B.v.V. Kalender '91	335

Foto voorplaat: Styan's buulbuul

Foto: Ton de Bruijn

Ontwerp en druk: Steens Schiedam b.v.

Postbus 59, 3100 AB Schiedam – Telefoon (010) 462 29 22

KWEEKERVARINGEN

Tekst: Covab

Foto's: J. Blasman/van Os en A. de Bruijn.

Over buulbuuls is er de laatste jaren enkele malen al in dit blad gepubliceerd. Concreet weten we dat ze een grote familie vormen van zo'n 120 soorten die leven in bossen, boomgaarden en cultuurgebieden, en wel voor een belangrijk deel in Afrika maar ook op Madagascar en in Zuid-en Zuidoost Azië.

Formosa-of Styan's buulbuul.

Het zijn overwegend luidruchtige en sociaal levende vogels van een gemiddelde grootte en met een ruime verscheidenheid aan verschijningsvormen, van eenvoudig ja zelfs saai gekleurde tot meer aantrekkelijker exemplaren qua kleur en tekening. Er zijn ook gekuifde en niet gekuifde soorten en waar het de zang betreft laten ze op een best wel aangename manier van zich horen. Er zijn ook soorten bij die als bijzonder goede zangers kunnen worden beschouwd. Buulbuuls onderscheiden zich van alle andere vogelsoorten door vrij korte vleugels, een relatief lange staart, redelijk lange en ingekeepte snavel en aan de snavelbasis groeiën wat stijve snorharen waardoor ze ook wel haarvogels worden genoemd. Meestal is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen de geslachten, is er geen sprake van een sexueel dimorfisme. Het voedsel bestaat voornamelijk uit vruchten, bessen, knoppen, nectar en insecten. In het algemeen zijn het prettige volièrevogels waarvan de meeste bekende soorten zich goed lenen om samen met andere vogelsoorten te worden gehouden. De volière dient in die gevallen wel voldoende ruimte te bieden en voor elke vlucht of volière waarin dergelijke vogels worden gehuisvest geldt ook dat een rijkelijke groenvoorziening wezenlijk bijdraagt aan het welzijn van de vogels. Overigens zou het best wel eens kunnen gebeuren dat het broedproces mede tot enige agressie leidt, drang tot

verdediging van nest en jongen. In die gevallen waar zulks duidelijk te ver gaat en er slachtoffers dreigen te vallen, zal men adequaat moeten reageren.

Afgebeeld zijn twee soorten. De eerste is de **Bruinborst buulbuul**, naar het Engels ook wel Anderson's buulbuul genoemd. De wetenschappelijke naam luidt *Pycnonotus xanthorrhous* en naast de nominaatvorm, *xanthorrhous* welke domicilie vindt in Noordoost Birma tot Noord Vietnam, is ook het ras **andersoni** genoemd welke voorkomt in Zuid China. De vogels zijn 20 cm lang en zoals gebruikelijk bij de buulbuul is er geen uiterlijk waarneembaar verschil tussen man en pop. Over kweekresultaten met deze soort is ons niets bekend, maar wel van de volgende, *Pycnonotus taivana* de **Fosmosa buulbuul** ook wel

Styan's buulbuul genoemd; heeft geen ondersoorten en komt voor in Taiwan. De lengte is ongeveer 19 cm en ook hier is er geen verschil tussen de sexen. Zoals de foto laat zien, zijn het vrij eenvoudig gekleurde vogels, maar let voor de aarcigheid toch eens op dat heel kleine gele plekje aan de snavelwortel. Aardig he, zo'n bijna onopvallend puntje.

C. Rooijackers in Lisse had al geruime tijd een paartje van deze buulbuuls in zijn 13 m lange, 2 m brede en 2 m hoge met coniferen beplante gezelschapsvolière. Het was ongeveer half april toen de vogels broedneigingen vertoonden.

Reeds de wetenschap hebbende dat ze niet tot broeden zouden komen in aanwezigheid van andere vogels in dezelfde volière, zijn ze apart gehuisvest. In een conifeer werd er van hooi en cocosvezel een komvormig nest gemaakt waaraan beide vogels hebben gewerkt. Op 30 april is het eerste ei gelegd, ongeveer 21 x 16 mm groot. De schaalkleur was rozeachtig met donkerrode spikkels en spatten. Het totale broedsel bestond uit 4 eieren waarvan er 3 bevrucht bleken te zijn. De eieren werden beurtelings door man en pop bebroed en de broedduur was ongeveer 12 dagen. De jongen hadden een roodbruinachtige huidskleur en op het lichaam was een weinig grijsachtige donsbevedering aanwezig. Beide oudervogels voederde de jongen en ze hadden een keus uit universeel, eivoer, fruit,

MET BUULBUULS

Bruinborst- of Anderson's buulbuul

meelwormen, pinky's en mierenpoppen. Dat bleek voldoende te zijn, want de jonge vogels ontwikkelden zich goed en toen ze dan ook zo'n dag of 12 oud waren verlieten ze het nest en keerden daarin niet meer terug. De oudervogels bleven zorgzaam en de eerstvolgende veertien dagen kwamen de jonge vogels niets te kort, althans ze werden nog steeds door de oudervogels gevoerd, zij het dat dat steeds minder werd. Uiteindelijk moesten ze zelf voor hun kostje zorgen en dat ging ook uitstekend. Zij nog opgemerkt dat toen de jonge vogels 5 dagen oud waren ze door Rooijakkers zijn geringd, ringmaat 3.2 mm. De jeugdrui verliep zonder problemen en nadat ze aanvankelijk wat valer van kleur waren, gingen ze steeds meer op de oudervogels lijken en reeds binnen het eerste jaar waren ze nagenoeg in hun

volwassen kled. Ter verkrijging van de bekende NBvV-oorkonde werden de vogels uiteraard ingezonden op Vogel '90 in Breda. Voor het eerste eigen kweek Formosa- of Styan's buulbuuls, dus inderdaad recht op de oorkonde. Bovendien werden de drie exemplaren gewaardeerd met 88 en 89 punten en al met al kan er dus op een geslaagde kweek worden teruggezien.

Buulbuuls, niet al te kostbare, populaire en interessante zachtvoer-etende vogels, sterk en redelijk gemakkelijk te houden. Eenmaal in het bezit van een paartje, mogen we van ze verwachten dat ze tot voortplanting komen mits de omstandigheden goed zijn want hoe dan ook dat is wel een vereiste.

TENTOONSTELLINGSKOOIEN

Om te komen tot een grotere eenheid in het keuren van de vogels, is het belangrijk, dat deze zijn ondergebracht in uniforme kooien. Elke beoordeling is namelijk in grote mate subjectief, type noch kleur zijn exact, c.q. objectief te meten. Van een blokje hout zijn de maten exact te bepalen door verschillende personen, in gevarieerde gemoedsstemmingen, in verschillende omgevingen en onder verschillende belichting. Bij een vogel hangt de beoordeling van het formaat grotendeels af van de ruimte waarin de vogel zich bevindt. Elke vogel lijkt in een kleinere kooi groter dan in een grote kooi, zelfs de kleur van de achtergrond speelt bij de beoordeling van de grootte een rol. Gekeurd tegen een koude achtergrond geeft een ander beeld, dan gekeurd tegen een warme achtergrond. Door het invoeren van kooien met eenzelfde achtergrond wordt al een grote eenheid bevorderd. Dit sluit echter niet voor 100% een subjectieve beoordeling van een keurmeester uit. Een beoordeling hangt van vele invloeden af, o.a. karakter van de keurmeester, zijn wisselende stemming, de belichting, zelfs de sfeer in de keurlokaliteit kan van invloed zijn op de keuring. Aan een aantal dingen kan de vereniging zelf het één en ander doen, aan de kooien echter niet. Hiervoor zijn door de N.B.v.V. regels vastgesteld in het Reglement voor de Tentoonstellingen. We kennen binnen de N.B.v.V. voor de tentoonstellingen de volgende kooien: A. zangkooien; B. universeelkooien; C. koepelkooien; D. grote tropen/parkietenkooien; E. inklapbare kooien, volières en vitrines. Als U dit zo leest, dan is dat nogal wat, maar als je dit wat nader gaat bekijken, dan is het eigenlijk vrij logisch. A. **De zangkooien** zijn bestemd voor de zangkanaries, te weten harzers, waterstagers en de timbrado's. B. **De universeelkooien** zijn bestemd voor kleur-, kuif-, en postuurkanaries, Europese vogels, bastaarden, Japanse meeuwen, zebra-vinken, tropische zaadetende vogels kleiner dan de kardinalen, grasparkieten en alle agapornis-, forpus- en bolborhynchusoor-

ten. C. **De koepelkooien** zijn bestemd voor alle gefriseerde kanarierassen, alsook voor de Belgische bossu, Scotch fancy, Japan hoso, Münchener, Bernois, Lancashire, Yorkshire en eventueel in dezelfde groepen voorkomende nieuwe erkende rassen. D. **De grote tropen / parkietenkooi** is bestemd voor Europese vogels, vanaf het formaat van de spreeuw, alle tropische zaadeters vanaf de grootte van de kardinalen, alsmede de in prachtkleed verkerende weduwevogels en wida's; alle vruchten- en insecteneters tot een grootte van 30 cm, met uitzondering van kolibries en kleine nectar/suikervogels; alle zogenaamde grote parkieten, met uitzondering van de onder B genoemde Bolborhynchussoorten en alle soorten lori's hang- en vijgparkieten tot en met een lengte van ongeveer 30 cm. Voor vogelsoorten waarvoor geen standaardkooi is voorgeschreven, zijn er de volgende mogelijkheden: E. De zogenaamde inklapbare kooien met vakken van 50 x 50 x 50 cm of met vakken van 33 x 33 x 33 cm en de volières met een vloeroppervlak van 1 m x 1 m en een hoogte van 2 meter. Tenslotte zijn er nog de vitrines en deze zijn bestemd voor kolibries en kleine suikervogels. Naast wat kleine aanvullinkjes m.b.t. de kooien, genoemd onder A, B en C is de kooi genoemd onder D toch wel een belangrijke aanvulling op het kooienbestand en dan nu officieel, want ze werden reeds veelvuldig op de tentoonstellingen gebruikt. Een andere belangrijke aanvulling m.b.t. de volières is wel het feit, dat daarin twee vogels mogen worden ondergebracht om te worden ondergebracht om te worden gekeurd, mits tussen deze vogels **duidelijk** uiterlijke verschillen zijn waar te nemen, terwijl de volières zodanig moeten zijn opgesteld, dat de vogels op de gebruikelijke wijze kunnen worden beoordeeld. Voor wat betreft het verplicht gebruik van de kooien genoemd onder D, is een overgangperiode ingesteld, ingaande het keurseizoen 1990-1991 tot uiterlijk het keurseizoen 1992-1993. Dit is dezelfde periode als de duur van het nieuwe vraagprogramma. Het

zal u duidelijk zijn dat het vaststellen van uniforme kooien niet alleen de objectiviteit van de keuring ten goede komt, maar ook de plaats van de kooi op de diverse tentoonstellingen, doordat zoveel mogelijk dezelfde kooien in dezelfde groepen komen te staan. Let daarbij speciaal op de vruchten- en insecteneters tot een grootte van ongeveer 30 cm. Deze dienen allemaal te worden gehuisvest in grote tropen/parkietenkooien. Uiteraard dienen vogels van stammen te worden ondergebracht in dezelfde kooien, zodat het niet meer voorkomt dat twee kwartels b.v. zijn ondergebracht in een inklapbare kooi van 33 x 33 x 33 cm en de andere twee in een inklapbare kooi van 50 x 50 x 50 cm **of zelfs in zogenaamde kistkooien. Indien de stammen zijn ondergebracht in inklapbare kooien, dan zo mogelijk in één en dezelfde inklapbare kooi, zodat een stam niet verdeeld zit over twee inklapbare kooien.** U begrijpt het al, dit komt de keuring van de stammen **anders** niet ten goede. Eén en ander is uitputtend geregeld in artikel 15 van eerder genoemd reglement voor de tentoonstellingen, naar de inhoud waarvan wij U gaarne verwijzen. Verder is daar ook in opgenomen de materiaalsoort van de kooien, de drinkglasjes c.q. flesjes de afmetingen, de bodembedekking, de kleuren etc.

De Technische Commissie NBvV.

De vogels van China

TEMMINCK'S TRAGOPAN - *Tragopan temmincki*

Door: G.M. Essenberg.

Hoog in de wouden van Centraal China vinden we de Temminck's tragopan, hij leeft daar op hoogten van 2135-3500 meter in de vochtige bossen tussen de Rhododendrons en de dichte bamboebosjes. Hun voedsel bestaat daar uit diverse bladknoppen, bessen, zaden, boombladeren en insecten.

Het zijn prachtige vogels die 64 cm. groot zijn, hun gedrag lijkt op dat van de Auer- en Korhoenders. De haan heeft een onbevederd paarsblauw gezicht. Het verenkleed is hoofdzakelijk bloedrood met witte parelvlekken op de rug en vleugels. Op de borst en buik is hij grijsachtig met vuurrode veerranden. Als in het voorjaar de balts begint kunnen de hanen hun twee paarsblauwe zwellichamen op de kop uitpompen en een zeer fraaie paarsblauwe kinlel van wel 10 cm opblazen. Deze kinlel heeft aan de randen een prachtige bloedrode tekening. Tijdens de balts pronken zij met deze opgezette kinlel en laten daarbij wat krassende geluiden horen.

Met vele bulgingen baltsen zij verder en af en toe spreiden zij daarbij hen fraaie vleugels. Echt het is altijd weer fantastisch deze vogels te zien baltsen. De hen is eenvoudig geelbruin van kleur met op de rug en vleugels een zwart met witte tekening. De kop- en borsttekening is zwart. Zij is ook kleiner dan de haan zij meet nl. 44 cm. Bij beide vogels is de pootkleur rose en de snavel beekkleurig.

Het zijn uitgesproken boomvogels die vaak verlaten kraaiennesten gebruiken om daarop te broeden. De broedtijd van deze vogels is ongeveer vanaf april tot eind mei soms tot in juni. De haan richt zo'n verlaten nest opriuw in met behulp van takjes en bladeren. Zij legt 4-8 bruine gespikkelde eieren die na een broedtijd van ongeveer 28 dagen uitkomen. De zwartbruine kuikens zijn ontzettend pienter en kolossaal vlug in hun bewegingen. De jongen worden grootgebracht met vele kleine insecten, bessen, bladgroen e.d. Van koud en

vochtig weer houden deze vogels niet en vooral veel jonge vogels sterven als zij dagenlang in de regen moeten vertoeven.

De vogels zijn gek op zandbaden hieraan hebben ze een grote behoefte. Op een leeftijd van 4 maanden beginnen de jonge hanen te kleuren, het prachtkleed begint door te schemeren, terwijl de jonge hennen lichter bruin blijven. Temminck's tragopanen zijn zeer zeldzaam en het is dus raadzaam alles om alles te zetten om met deze vogels te fokken.

Geraadpleegde literatuur;

The Pheasants of the World - 1986 - Paul A. Johnsgard - Oxford Univ. Press.
Onze Vogels - 30e jaargang no. 1 - 1969
Tragopanen door R.R.P.v.d.Mark.

Kweekervaringen met de Silky spreeuw

De **Silky spreeuw**, *Sturnus sericeus*, komt zonder ondersoorten voor in een groot verspreidingsgebied, te weten in Zuid China maar ook op de Filipijnen waar het overigens wel trekvogels zijn. Ze hebben een lengte van ongeveer 23 cm en er is een uiterlijk waarneembaar verschil tussen de sexen. De poppen zijn over het geheel wat valser van kleur en vooral de kopbevedering is minder helder. Het zijn echte spreeuwen, vaak optrekkend in kleine groepjes en al fouragerend zich vooral ophoudend in open velden en cultuurgebieden. Het zijn in feite alleseters en ze voeden zich met zaden, bessen, vruchten en insecten en dat maakt dat deze vogelsoorten vrij gemakkelijk te houden zijn. Makkelijk houden betekent overigens niet altijd makkelijk kweken, maar dat begrijpt u.

Nu is de Silky spreeuw niet zo bekend, ze worden onregelmatig en meestal in slechts kleine aantallen ingevoerd. Toch zijn er altijd wel enkele liefhebbers die ze in de volière hebben, zoals bijvoorbeeld de heer Willems in het Zeeuws-vlaamse Oostburg. Hij heeft al geruime tijd een paartje van deze weliswaar eenvoudig gekleurde maar best wel fraaie vogels in een ruime volière. In dat 8 meter lange, 2 meter brede en 2 m hoge vogelverblijf, dat rijkelijk is beplant met vlier en coniferen, leven de spreeuwen samen met nog enkele andere spreeuwsoorten, toerako's, timalies en buulbuuls. In de eerste helft van mei vorig jaar zijn de silky's met nestelen begonnen. Van gedroogde grasstengels en pluimen, werden in een broedblok van 25 x 25 cm bodemoppervlak, 40 cm hoog en een invlieggat met een doorsnede van 6 cm, een komvormig nest gemaakt. Enkele dagen later was het eerste egaal licht blauwgroen ongetekend ei gelegd en dat ei was 26 x 19 mm groot. Het totale legsel kwam op 4 eieren waarvan later bleek dat er 2 bevrucht waren. Beide vogels hebben afwisselend de eieren gedurende ongeveer 14 dagen bebroed. Bij het uitkomen hebben de jongen een grijsachtige huidskleur en op het lichaam een weinig grijsachtige dons. Alle twee de oudervogels waren actief bij het grootbrengen van de twee jongen betrokken. Ze hadden keus uit universeelvoer, fruit, bessen van vlier en lijsterbes, buffalowormen, wat meelwormen, pinky's en grote vleesmaden. Ze groeiden voortreffelijk

en toen ze 5 dagen oud waren zijn ze meteen 4.5 mm ringgeringd. Ongeveer 20 dagen oud vlogen ze uit zoals dat heet en werden nog ruim twee weken, op den duur in sterk afnemende mate, door de oudervogels gevoerd. In hun jeugdkleed doen de silky's denken aan volwassen exemplaren waarbij ze overigens wat van de man als van de pop hebben en nog wat vaal van kleur zijn. Na de jeugdruï, die zich enkele maanden na het uitvliegen inzet, is al direct het verschil tussen man en pop te zien vooral aan de kopbevedering.

Over het algemeen gedragen de silky's zich tijdens de broedperiode wel wat

agressief, maar als de volière ruimte biedt en de medebewoners niet te talrijk en van een ongeveer gelijk formaat en/of redelijk sociaal gedrag zijn, zal het niet escaleren.

De heer Willems zond een eigen kweek silky in op de bondskampioen, Vogel'90 in Breda. De keurmeesters bleken er niet minder dan 90 punten voor over te hebben. Bovendien werd, omdat de soort voor het eerst als eigen kweek werd ingezonden, de NBvV oorkonde toegekend. In Breda zin een uitstekend resultaat!

Nieuwe keurbriefjes voor Postuurkanaries

Het houden, kweken en tentoonstellen van postuurkanaries heeft de laatste jaren een enorme vlucht genomen. Naast een toename in aantallen van een bepaald ras, zien we ook een toename van het aantal rassen. Zoals gebruikelijk worden op basis van het vraagprogramma meerdere rassen samengevoegd in één hoofdgroep. Om kampioenen van zo'n hoofdgroep te worden moeten meerdere rassen onderling in een competitie strijd gaan om te kunnen winnen. Nu is dat niet zo'n groot probleem maar als de zaak keurtechnisch wordt bekeken dan blijkt dat er onrechtvaardige verschillen ontstaan bij de afzonderlijke rassen. Deze verschillen treden op in het punten aantal dat aan de diverse raskenmerken mag worden toegekend. Het is moeilijk te verdedigen dat bijv. twee soorten binnen de hoofdgroep houdingrassen respectievelijk 35 en 10 punten voor het specifieke kenmerk "houding" kunnen verdienen. Om de keurtechnische problemen te ondervangen en om te komen tot een zo juist mogelijke competitie tussen rassen binnen een hoofdgroep is gezocht naar een nieuwe benadering van het keuren van postuurkanaries. Voor dat we daar op ingaan, eerst nog even de oude situatie. Op het vorige vraagprogramma kwamen 23 rassen postuurkanaries voor. Ingedeeld in 5 hoofdgroepen. Iedere hoofdgroep was ingedeeld in één groep. Voor ieder ras afzonderlijk is een keurbriefje opgesteld en daarop komen, afhankelijk van het ras, 7 of 9 rubrieken voor. Binnen een hoofdgroep zijn de rubrieken niet altijd uniform en worden zoals eerder opgemerkt niet altijd dezelfde puntenaantallen aan een gelijklopende rubriek toegekend. De nieuwe benadering van het keuren van postuurkanaries is als volgt: De thans geldende standaardisen voor de huidige rassen veranderen niet! Wel worden andere punten aantallen aan verschillende raskenmerken toegekend.

Dit heeft tot resultaat dat er nieuwe keurbriefjes zijn ontworpen welke met ingang van het komend seizoen gebruikt moeten worden.

*Niet langer per afzonderlijk ras, maar per hoofdgroep wordt een uniform keurbriefje gebruikt.

*Alle vogels binnen een hoofdgroep werden aan een indenteke normering onderworpen.

*Uniforme rubrieken leiden tot eenvoudiger beoordeling waardoor er meer eenheid van keuring kan ontstaan.

Dit houdt dus in dat er slechts VIJF verschillende keurbriefjes voor ALLE postuurkanaries nodig zijn. Ze bevatten 7 keurrubrieken met de uniforme puntenaantallen van 20-20-20-15-10-10-5.

Het thans geldende vraagprogramma geeft voor de postuurkanaries ook weer 5 hoofdgroepen aan maar nu is het aantal groepen uitgebreid waardoor er een splitsing in rassen binnen een hoofdgroep optreedt. Hierdoor zal een

juistere competitie binnen gelijkwaardige rassen optreden.

Het gevolg van dit alles is dat alle oude keurbriefjes voor postuurkanaries komen te vervallen. De afdelingen zijn hierover al door het bondsbureau geïnformeerd. Thans zijn beschikbaar de navolgende keurlijsten 1) Gefriseerde rassen en gefriseerde houdingrassen 2) Vormrassen 3) Houdingrassen gebogen en houdingrassen recht 4) Gekuilde rassen en ongekuilde rassen en 5) Getekende rassen, met, zonder en gebroken cap. Zie elders in deze editie de prijslijst Centraal Magazijn waarin ook is aangegeven onder welke hoofdgroep de betreffende rassen vallen. Tenslotte zal naast de hiervoor geschetste wijzigingen er ook een op keurtechnisch vlak worden doorgevoerd. Om praktisch en snel

te kunnen werken bij het optellen van de gegeven punten is vroeger gekozen voor het gebruiken van aftrekpunten, dus bijv. -1, -2, -3. Nu alle keurbriefjes hetzelfde aantal rubrieken hebben met een uniform punten aantal, is de noodzaak voor het gebruiken van aftrekpunten niet meer aanwezig. De punten zullen nu als totaal punten op het keurbriefje worden geschreven waardoor ook ten opzichte van de keuring van andere vogels er meer uniformiteit is. Zowel de Technische Commissie als het Bondsbestuur is er van overtuigd dat de onderhavige wijzigingen een positieve bijdrage zullen leveren aan het streven om het keuren van postuurkanaries optimaal te laten verlopen. De nog steeds toenemende liefhebbers van deze vogels hebben daar recht op.

Technische Commissie Kleur - en postuurkanaries.

HET KEUREN VAN VOGELS BIJ KUNSTLICHT.

Het is gebruikelijk dat bijna iedere tentoonstelling van kooi en volierevogels voorafgegaan wordt door een keuring van die vogels. Tijdens de keuring kan een vogel op vele onderdelen worden beoordeeld zoals vorm, grootte, bevedering, houding, conditie en andere details die behoren tot het uiterlijk van de vogel. In veel gevallen moet ook een beoordeling gegeven worden op de kleurstoffen in de bevedering die gezamenlijk de totale kleur van de vogel bepalen. Om een kleur goed te beoordelen is het nodig dat een liefhebber en de keurmeester de beschikking heeft over voldoende daglicht. Immers, in het donker nemen we niet of nauwelijks kleuren waar.

Iedere afdeling die besluit tot het organiseren van een tentoonstelling waaraan een keuring vooraf gaat, moet zich realiseren dat zij daarmee de verplichting op zich neemt te zorgen voor optimale omstandigheden waaronder b.v. de keuring zal plaats vinden maar ook de wijze van huisvesting van de vogels. De inzenders hebben hier recht op, zij betalen daar voor.

Optimale omstandigheden voor keuring zijn:

- voldoende keurmeesters met de juiste bevoegdheden
- voldoende medewerkers
- een of meerdere lokaliteiten waar, geleet op het jaargetijde, in voldoende mate daglicht kan worden binnen gelaten
- een goede administratie t.b.v. de keuring. De voorwaarde, kunnen beschikken over een goede lokaliteit voor de keuring is zeer belangrijk. Gestreefd moet worden naar een keurruimte waar zoveel mogelijk daglicht binnen komt door zo groot mogelijke ramen. Daarbij moeten alle voorwerpen die dit daglicht nadelig beïnvloeden (tijdelijk) worden verwijderd.

Om als afdeling de verantwoording naar de inzenders toe te kunnen dragen zal alles in het werk moeten worden gesteld een dergelijke keurruimte te vinden. Het is niet uitgesloten dat bij het ontbreken daarvan de keuring niet eens kan plaats vinden. Zo is het b.v. niet ongebruikelijk dat indien een afdeling een districtstentoonstelling wil organiseren eerst het districtsbestuur gaat controleren of de keuring wel optimaal zal kunnen plaats vinden.

Jarenlang konden de meeste keuringen verantwoord plaats vinden. Tegenwoordig ontstaan toch steeds meer problemen waardoor de optimale omstandigheden voor een keuringsdag niet meer bereikt kunnen worden.

- het aantal ingezonden vogels neemt toe waardoor meer keurmeesters nodig zijn maar die moeten dan ook meer ruimte (ramen) beschikbaar krijgen,
- grote, geschikte zalen, worden voor de afdeling onbetaalbaar of zijn niet op de juiste datum beschikbaar,
- bepalingen in bouwvergunningen, in hinderwetvergunningen en in milieueisen dwingen zaaleigenaren tot het terugdringen van b.v. geluidshinder waardoor nieuwe gebouwen nauwelijks meer worden voorzien van ramen en bestaande zalen zodanig worden verbouwd dat ze voor het verrichten van een keuring niet meer geschikt zijn.

Diverse afdelingen van de N.B.v.V. zijn reeds gekonfronteerd met deze problemen en kunnen bijna niet meer verantwoord een keuring van vogels laten verrichten. Via de gebruikelijke kanalen zijn dan ook bij het bondsbestuur vragen binnengekomen over deze problematiek. Speciaal werd gevraagd of er niet bij kunstlicht mag worden gekeurd. Reglementair was dit niet toegestaan maar men zag in de regio bij afdelingen die aangesloten waren bij een andere organisatie dat daar wel met kunstlicht werd gekeurd, waardoor wel over een mooie zaal kon worden beschikt.

Het bondsbestuur reageerde positief op de vraagstelling. Immers, het organiseren van tentoonstellingen met daaraan voorafgaande een keuring is een middel om de doelstelling van de N.B.v.V. te bereiken. Toch kon niet direkt de vraag beantwoord worden daar het organiseren van een tentoonstelling gebonden is aan het reglement voor de tentoonstellingen. Dit reglement is opgenomen in het Bondsvademeccum en ongetwijfeld in het bezit van iedere afdeling. Om toe te kunnen staan dat bij kunstlicht mag worden gekeurd moest een oplossing worden aangedragen voor twee probleemstellingen:

- hoe lossen we dit keurtechnisch op
- hoe moet dit organisatorisch ingevuld worden.

Om hierop antwoord te krijgen heeft het Bondsbestuur aan de gezamenlijke Technische Commissies de opdracht

gegeven deze zaak volledig uit te werken en een advies op beide probleemstellingen uit te brengen. Allereerst is onderzoek gedaan naar de mogelijkheid een vervanging te vinden voor optimaal daglicht. Hierbij is gebruik gemaakt van verschillende proefopstellingen. Daarnaast is met behulp van een groot scala aan vogels onderzoek gedaan naar verschillen in een keuring bij zowel daglicht als bij kunstlicht. Het totale onderzoek werd vastgelegd in een rapport dat vervolgens aan het bondsbestuur werd aangeboden. De eindconclusie van dit (eerste) rapport was dat uit de proefnemingen kon worden geconstateerd dat het keuren bij kunstlicht keurtechnisch verantwoord mogelijk is maar dat organisatorisch nog diverse vragen moesten worden beantwoord.

Deze eindconclusie en de daarbij verstrekte aanvullende adviezen waren voor het bondsbestuur aanleiding verder te gaan met het probleem van keuren bij kunstlicht. De gezamenlijke Technische Commissies kregen de opdracht een bijdrage te leveren aan het oplossen van de organisatorische problemen. Deze waren o.a.:

- wijziging art. 12 van het reglement voor de tentoonstellingen
- het vaststellen van de uitvoering van de keuropstelling
- het aangeven van de wijze waarop de keuropstelling moet worden gebruikt en de daaruit voortvloeiende gevolgen voor de keuring.

Naar aanleiding van deze opdracht zijn twee acties ondernomen. Allereerst is gekomen tot een wijziging van het reglement voor de tentoonstellingen waardoor het mogelijk wordt gemaakt bij kunstlicht te keuren. Daarnaast is door de gezamenlijke Technische Commissies een tweede rapport opgesteld. In dit rapport zijn de meeste technische zaken rond het keuren met kunstlicht aangegeven. Met een tekening is duidelijk gemaakt hoe de opstelling van een keurtafel met kunstlicht zou moeten zijn.

Het bondsbestuur heeft besloten akkoord te gaan met de mogelijkheid om bij kunstlicht te keuren. Het reglement voor de tentoonstellingen is dan ook laatstelijk gewijzigd bij besluit van het Bondsbestuur d.d. 24 februari 1990. Bij dit reglement is een bijlage gevoegd waarin de tekst van het tweede rapport is op-

De
sel

genomen. Tot deze bijlage behoort eveneens een opstellingstekening van een lichtbron en keurtafel. Zie elders in deze editie.

Het gewijzigd reglement voor de tentoonstellingen en de daarbij behorende bijlage is reeds aan iedere secretaris van de afdelingen van de N.B.v.V. toegezonden.

Zoals uit de opstellingstekening blijkt dient per keurmeester en eventueel aanwezige aspirant een verlichtingsarmatuur te worden geplaatst. Bij het keuren met kunstlicht kunnen per keurmeester maximaal vier vogels gelijktij-

dig onder het armatuur worden geplaatst. Dit houdt in dat de keuring meer tijd in beslag gaat nemen en de voorbrengers meer tijd nodig zullen hebben voor het aan- en afvoeren van de vogels. Het is zelfs denkbaar dat er meer voorbrengers nodig zijn dan u gewend bent. Dit is o.a. ook de reden dat in het reglement is opgenomen dat bij het keuren bij kunstlicht het aantal te keuren vogels per keurmeester niet gewijzigd wordt. Ook de aanvangstijd van de keuring blijft gelijk.

Indien een afdeling besluit tijdens de keuring met kunstlicht te gaan werken dan is het beslist noodzakelijk dat de

inzenders dit in een vroeg stadium weten. Tijdens de keuring worden de vogels bloot gesteld aan een grote hoeveelheid licht. Als ze hieraan niet gewend zijn dan zullen de vogels tijdens de keuring niet optimaal de juiste houding aannemen. Ook de keurmeesters moeten vroegtijdig in kennis gesteld worden van het feit dat zij bij kunstlicht moeten keuren.

**Namens de gezamenlijke Technische Commissies van de N.B.v.V.
H.K. van der Wal.**

AGAPORNIS CANA.

Signalement

Man: Kop, nek en borst parelgrijs. De algemene lichaamskleur is groen; onderborst, buik en flanken meer geelachtig groen. Vleugeldek en mantel donkergrijsachtig groen; stuit donkergroen. De vleugeldekveertjes doen ietwat gehamerd aan. Grote vleugelpennen donkergrijs. De ondervleugeldekveren zijn zwart. De grote staarveren, welke bijna geheel door de boven- en onderstaartdekveren worden bedekt, tonen gerekend vanaf de basis een geel en zwarte dwarstekening gevolgd door donkergroene uiteinden. Bovenstaartdekveren groen; onderstaartdekveren meer geelachtig groen. De bovensnavel is beige; ondersnavel grijs. Ogen donkerbruin. De poten zijn lichtgrijs; nagels donkergrijs. **Pop:** Kop, nek en borst grasgroen. Ondervleugelveren groen. Voor het overige geheel gelijk aan de man. **Jongen:** De jonge cana's lijken veel op de ouders. Het grijs op de kop is spoedig zichtbaar. Sommige mannen blijven langer groen. Mannen hebben echter zwarte ondervleugeldekveren terwijl die van de pop groen zijn. De bovensnavels zijn meer geelachtig met een zwarte vlek.

De Agapornis cana, herkomst Madagascar, wijkt aanmerkelijk af van de andere agapornidesoorten wat betreft model. De kop is relatief klein en puntig, ook het formaat is kleiner, 14 cm en de snavel steekt enigszins uit en is smal en tamelijk puntig. De Agapornis cana is een wat schuwe vogel maar met een beetje geduld kan men ze goed aan de verzorger laten wennen. De kweekre-

sutaten blijven wat achter tenopzichte van de andere agapornidesoorten. Om tot kweekresultaten te komen, kan men het beste een aantal mannen en poppen aanschaffen. Vervolgens de aangeschafte vogels in een vlucht doen en zelf de vogels een partner laten kiezen. Als de vogels koppels hebben gevormd, dan kan men ze in een broedkooi plaatsen, minimale afmetingen 100x60x60 cm. In deze broedkooi 2 broedblokken hangen zodat ze zelf kunnen kiezen. Het broedblok kan men zelf het beste al voorzien van wat vermolmd hout, turf-molm, en wat kleine blaadjes. Ook riet-bladeren hebben ze graag om het nest af te werken. Verschillende cana's

maken zelf geen nest. De pop gaat meestal vanaf het eerste ei broeden. Aantal eieren 4 tot 5 stuks. Broedtijd 18 tot 22 dagen. Tijdens het broeden kan men de vogels het beste met rust laten en zo min mogelijk nestcontrole toepassen, dit in verband met hun schuwe karakter. Na ongeveer 40 dagen vliegen de jongen uit. Men kan ze bij de oudervogels laten tot ze zelfstandig eten maar daarna moeten ze apart worden gezet omdat de man anders de jongen af zal maken. De jongen kunnen bij elkaar blijven tot dat de jonge poppen geslachtsrijp worden. Zijn de jongen poppen in broedconditie, dan worden ze vrij agressief. Het beste kan men vogels aanschaffen die hier geboren zijn, ze zijn minder schuw en gaan eerder tot broeden over. In het zaadmengsel van de cana mag geen Paddy (ongepelde rijst) ontbreken. De cana is een goede tentoonstellingsvogel, hij bezit bijna geen tutebronnen, alleen bij de man moet de kleurafscheiding van de kop en borst strak afgelijnd zijn. Bij het keuren van de cana's komt het veelvuldig voor dat de vogel in de hoek van de tentoonstellingskooi blijft zitten. Men zal dan deze vogel niet kunnen beoordelen op formaat, model, kleur, kleurafscheiding en op het missen van nagel of nagels. Met veel geduld kan de kweker / inzender ze echt wel leren op stok te gaan. Toch is de cana ondanks deze handicap een goede TT vogel die op de tentoonstellingen niet mag ontbreken. Mutaties van de cana's zijn er tot heden toe nog niet, maar die zullen in de loop der jaren wel komen.

**Tekst: F.v.d.Bergh.
Foto: C.Schooltz/van Os.**

RUI

EEN GEZONDE ZIEKTE.

Piet Buijman.

Als iemand besloten heeft vogels te gaan houden, wordt er veel lectuur op na geslagen om alles aan de weet te komen over de soorten en hun verzorging. Het hoofdstuk ziektes wordt meestal snel doorgebladerd, men wil dit liever vermijden en misschien wel begrijpelijk. Toch zal het velen al zijn opgevallen dat er vaak tussen al die ziektes en gebreken, de aanduiding "rui" te vinden is. Vooral bij de beginnende liefhebbers komt dit vaak verwarrend over. Als er gewoon geschreven zou worden: de geleidelijke verwisseling van het verenpak, verwijst dat meteen naar vele andere diersoorten die volgens de natuurlijke manier jaarlijks hun vacht en huid wisselen. Veel vogelsoorten kennen een jaarlijkse rui, maar ook zijn er die twee maal per jaar wisselen. Jonge vogels ruien soms op een leeftijd van enkele maanden (vandaar dat er wel gesproken wordt van jeugdruï), meestal is dat maar gedeeltelijk en behouden ze hun vleugel- en staartpennen. Vandaar ook dat zo'n vogel het eerste jaar nog niet op kleur is. Door de natuur is het zo mooi geregeld, de pennen vallen in volgorde uit, waardoor ze toch het vliegvermogen blijven behouden. Het is nu eenmaal nodig dat de veren vervangen worden, want door weersinvloeden en het beschadigen door bijvoorbeeld tralies en gaas van de kooi, zijn vooral de vleugel en staart vaak versleten. Valt een vogel in de rui, dan is te merken dat de vogel minder actief is. Er wordt dan gauw gedacht dat hij ziek is, maar dit is een normaal verschijnsel en als men in het verblijf rondkijkt, zijn er wat losse veertjes waarneembaar. Het gebeurt overigens maar zelden, dat vogels in broedstemming raken in genoemde periode, ze hebben opbouwstoffen dan zelf hard nodig. Deze verwisseling van de veren neemt normaal zo'n 8 à 10 weken in beslag, bijna voltooid is dit te zien op de kop waarop meestal nog wat witte stoppels zijn. Als een vogel slecht

door de rui heen komt, kan dat verschillende oorzaken hebben: beperkte bewegingsruimte (kanaries in de huiskamer), weinig badwater, slechte voeding, extreme temperatuurverschillen, tijdens de kweek teveel aan conditie ingeboet enz.. Ook komt het voor dat de rui stagneert als men vogels verhuist (o.a. Gouldamadines), pas het jaar daarop zal de vogel weer doorkleuren. Ondanks dat het veel energie vergt van een vogellichaam, zal de rui bij gezonde exemplaren zonder problemen verlopen. Ze moeten dan natuurlijk niets tekort komen en naast hun gangbare voedsel dient badwater, groen en eivoer, kalk en andere mineralen volop aanwezig te zijn. De rui geeft soms de zwakke zijde aan van de conditie van de vogels, anderzijds wordt de spanning vaak beloond als zelfgekweekte jonge exemplaren in die tijd prachtige kleur en tekening gaan tonen waar de liefhebber steeds op had gehoopt. Zo ziet U, dit alles heeft ook een mooie kant. En al is het allemaal zo wonderlijk door de natuur geregeld, de verzorger kan hier zeker ook aan meewerken.

GESLAAGDE

De leeuwerikvink, bekend als **Chondestes grammacus**, komt in twee rassen voor in de Verenigde staten, Canada, Mexico en Guatemala.

Deze fraai getekende vogels van zo'n 14 cm lengte, bevielen mij al direct toen ik ze voor het eerst zag en dat was in juli 1987. De aankoop was gelijk een feit. Bij thuiskomst constateerde ik echter dat een van de vogels een gebroken pootje had, jammer! Een beviende liefhebber heeft mij nog diezelfde dag geholpen om dat pootje te spalpen hetgeen goed lukte en dat is allemaal weer goed gekomen, zij het dat dat pootje toch wat stijf bleef. Bovendien was dit ook de aanleiding om met de handelaar waarvan ik de vogels had gekocht op een vogelmarkt, contact op te nemen en het resultaat daarvan was dat ik tegen een gereduceerde prijs een tweede koppeltje kon bekomen. Ik heb ze alle vier geplaatst in een buitenvolière waarin ook een paarje kaapse mussen, musgorzen, kuifgorzen en dicksissels waren gehuisvest. De leeuwerikvinken waren ten opzichte van de andere vogels erg schuw. Toch zijn ze kort daarna wel aan het s'epen geweest met nestmateriaal maar verder is het niet gekomen. In 1988 heb ik ze alle vier in een aparte vlucht van 2.40 m lang, 1.25 m breed en 2.20 m hoog geplaatst. Deze volière was beplant met conifeer, buntgras-, heide- en brembosjes. Het kwam wel tot nestelen maar in dat opzicht mag je niet zeggen dat ze daadwerkelijk iets hebben ondernomen. Eind oktober 1988 had ik door aanschaf en ruiën uiteindelijk 5 exemplaren en met dat aantal ben ik het broedseizoen 1989 ingegaan. Ik wist echter nog steeds niet wat man of pop was en om die reden heb ik ze alle vijf in een vluchtje gehuisvest, elk voorzien van een anderskleurig knijpringetje. Na een paar weken zag ik dat een van de vogels regelmatig aanstalten maakte om te paren. Zowel hij als de vogel die hij trachtte te verleiden heb ik in die vlucht laten zitten en de andere drie exemplaren uitgevangen en elders gehuisvest. Na zo'n twee weken begon de man, want die was inmiddels al wel

KWEEK MET DE LEEUWERIKVINK.

bekend geworden door zijn baltsvertoon in opgerichte houding en met gespreide staart, duidelijk een nest-plaats te zoeken; in eerste instantie een kanariekastje en later in de holte van een opgehangen bundel heide. Eind mei begon ook het popje zich meer actief met nestelen te bemoeien en na drie dagen was het buitennest klaar, gemaakt van halfdroge lange grasstengels. Later is de binnenkant van het nest bekleed met kokosvezelen en mossen en werd de gehele nestkom nog eens afgewerkt met paardehaar. Op 10 juni was het eerste eitje gelegd, groot 19 x 16 mm, had een vuilwitte schaaikleur met lichtbruine en roseachtige haaltjes, spatjes en vlekjes. Het totale legsel kwam op 4 eitjes. De pop broedt het meest, de man loste haar af als ze wat ging eten. Na 12 spannende dagen kwam het eerste eitje uit en hoewel er toch nog 2 eitjes bevrucht waren, een was er onbevrucht, zijn die niet uitgekomen. De jonge vogel had een roserode huidskleur met op het lichaampje wat witachtige donsveertjes. Beide oudervogels voerden het jong goed en voor dat doel was er een goede zaadmengeling beschikbaar, onkruidzaden, C&D eivoer en mix, meelwormen en mierenpoppen. Op de leeftijd van 3 dagen is het jong geringd, ringmaat 2.9 mm. Op een gegeven moment zag ik tijdens nestcontrole dat de jonge vogel een paardehaar voor een goed deel had ingeslikt, een stuk van die haar stak uit de snavel. Met langdurig voorzichtig trekken en veel zweet gelukte het mij de haar te verwijderen. Het was een genot om te zien en te horen hoe de ouders het jong verzorgden. Dikwijls

bleef het popje op het nest terwijl de man steeds maar aanvloog met het bekje vol met meelwormpjes en met mierenpopjes enz., dit onder luid gepiep en geroep 'zeggend' daar ben ik weer! De jonge vogel was 13-14 dagen oud toen het nest werd verlaten. Direct begon de man weer achter het popje aan te jagen en wel zo fel dat ik hem moest uitvangen. Het popje was inmiddels op het kopje al bijna kaal geplukt en kreeg bovendien nauwelijks gelegenheid om het uitgevlogen jong nog wat te voeren. Toen de jonge vogel 7 weken oud en zelfstandig was, heb ik de man weer terug bij zijn vrouw geplaatst nadat de jonge vogel was uitgevangen. De oudervogels kwamen toen nog wel tot wat broedpogingen, maar dat is toch niets meer geworden. Het was inmiddels ook al eind augustus, tijd om er mee te stoppen. In hun jeugdkleed zijn de jonge leeuwerikvirken bijna egaal vaal bruin van kleur, dus zonder noemenswaardige tekening. De zang van deze vogels is aangenaam om te horen, ook buiten de broedtijd zingen ze en dat klinkt melodieus.

Nog even iets over de verschijningsvorm van de man en pop. Er is genoeg geen uiterlijk verschil tussen beide sexen en opvallend was wel mijn ervaring dat waar de handelaar mij op vermeende verschillen tussen beiden wees, het in de praktijk precies andersom bleek te zijn.

Tekst: Ben Spierings
Foto: Cees Scholtz/van Os.

Lijst toegekende NBvV-oorkonden

Eind 1976 heeft het bondsbestuur het besluit genomen om indien een vogelsoort voor de **EERSTE MAAL** als **EIGEN KWEEK** op de bondskampioen wordt ingezonden, aan de inzender daarvan een oorkonde te verstrekken. Die oorkonde kan dan tevens worden gezien als een bevestiging van een unieke of bijzondere kweekpraktijk. Primair is het dus voor de eerste maal inzenden van een vogelsoort welke voorheen nog niet als eigen kweek op een bondskampioen werd ingezonden. Dit betekent tevens dat alle soorten die voorheen als eigen kweek ingezonden zijn geweest, zoals o.a. zilver- en loodbekje, rijstvogel, muskaatvink, enkele nonnen en bronzemannetjes, de meeste sijes en cini's, blauwgrijs roodstaartje, vuurvink, goudbukje, napoleonnetje, elfenastrilde, st. helenafazantje, melba- en aurora-astrilde, groene druppelastrilde, goudmus, bruinrug goudmus, rode-, groene-, roodkuij en roodkopkardinaal, bergkardinaal, kroonvinken, bandvink, roodkopamadine, nagenoeg alle australische prachtvinken, forpussoorten, de meeste australische parkieten etc., niet meer voor een oorkonde in aanmerking komen en we gaan daarbij terug tot de bondskampioen van 1965. Het komt nogal eens voor dat bepaalde soorten gedurende een lange periode zelden of helemaal niet worden ingezonden en dan ineens zijn ze er weer. Bij bepaalde twijfelgevallen kunt u altijd een vogelsoort als bijzondere kweek aanmelden en de commissie onderzoekt dan of die soort wel of niet voor een oorkonde in aanmerking komt. Zoals gezegd worden dan de katalogi geraadpleegd maar niet verder terug dan 1965.

In bepaalde gevallen zullen ook ondersoorten voor een oorkonde in aanmerking komen. Criterium in deze is dat die ondersoort in de verschijningsvorm overduidelijk moet afwijken van de nominale vorm en ze ook als zodanig in de literatuur omschreven staan. Bastaarden en mutanten komen NIET voor een oorkonde in aanmerking.

In onderstaande lijst is tussen () aangegeven het jaar waarin de oorkonde is verleend zodat u dus hetzij in de catalogus hetzij in het maandblad Onze Vogels van dat jaar kunt terugvinden wie de kweker/inzender was.

LORIES

Chalcopsitta atra, Zwarte lori (86)
Chalcopsitta sinitillata sinitillata, Geelstrepensori (85)
Chalcopsitta sinitillata rubifrons, Oranjestrepensori (90)
Charmosyna josephinae, Josephinelori (82)
Charmosyna multistriata, Veelstrepensori (83)
Charmosyna papou goliathina, Stella lori rood en zwart (86)
Charmosyna placentis ornata, Roodflanklori (85)
Eos borneo, Rode lori (79)
Eos cyangenia, Konings- of zwartvleugellori (81)
Eos reticulata, Blauwgestreepte lori (77)
Eos squamata squamata, Violetkeklori (81)
Eos squamata guenbyensis, Capuzenlori (79)
Lorius garrulus garrulus, Geelmantel of molukkenlori (81)
Lorius garrulus flavopalliatatus, Geelrug molukkenlori (82)
Lorius lory erythrothorax, Zwartkoplori (90)
Lorius lory jobiensis, Jobie Slavadorlori (83)
Lorius lory salvadorii, Zwartkop lori (83)
Neopsittacus musschenbroeii, Musschenbroek lori (84)
Pseudeos fuscata, Duskylori (80)
Pseudeos fuscata incondita, Gele witruglori (82)
Trichoglossus euteles, Geelkoplori (81)
Trichoglossus flavoridus meyeri, Meljerslori (82)
Trichoglossus goldiei, Vicoltjeslori (80)
Trichoglossus haematodis haematodis, Groenneklori (78)
Trichoglossus haematodis capistratus, Bloevleklori (80)
Trichoglossus haematodis forsteni, Forstenlori (81)
Trichoglossus haematodis fortis, Subalori (84)
Trichoglossus haematodis moluccanus, Lori vd bl. Bergen (80)
Trichoglossus haematodis mitchelli, Mitchelslori (80)
Trichoglossus iris, Irlori (81)
Trichoglossus ornatus, Ornaatlori (80)

LORICULLUS- EN FORPUSSOORTEN

Loriculus galgulus, Blauwkrontje (81)
Loriculus philippensis, Philippijns hangparkietje (79)
Loriculus vernalis, Lentepapegaaltje (81)
Forpus xanthops, Geelmasker dwergpapegaaltje (82)
 Overige Forpussoorten komen niet meer voor een oorkonde in aanmerking.

OVERIGE PARKIETSOORTEN

Agapornis taranta (77)
Amazona aestiva, Blauwvoorhoofdamazona (86)
Amazona aestiva xanthopteryx, Geelschouder Blauwvoorhoofdamazona (88)
Amazona albifrons albifrons, Witvoorhoofdamazona (84)
Amazona albifrons nana, Witvoorhoofdamazona (89)
Amazona amazonica, Venezuela amazona (84)
Amazona amazonica micra, Micra amazona (84)
Amazona autumnalis, Geelwangamazona (86)
Amazona autumnalis lilacina, Ecuador amazona (87)
Amazona barbadensis, Kleine geelkopamazona (89)
Amazona colaria, Geelsnavle amazona (87)
Amazona farinosa chapmanni, Müller amazona (86)
Amazona finschi finschi, Finschi amazona (86)
Amazona ochrocephala ochrocephala, Geelvoorhoofdamazona (84)
Amazona ochrocephala auropalliata, Geelnek amazona (84)
Amazona ochrocephala oratrix, Dubbele geelkopamazona (85)
Amazona ochrocephala panamensis, Panama amazona (89)
Amazona ochrocephala parvipes, Geelnek amazona (89)
Amazona ochrocephala tresmaria, Dubbele geelkopamazona (84)
Amazona tucumana, Tucuman's amazona (86)
Amazona ventralis, St. Domingo amazona (85)
Amazona vinacea, Wijnborstamazona (84)
Amazona viridigenalis, Groenwangamazona (83)
Ara ararauna, Blauwgele ara (85)
Ara auricollis, Geelnekara (83)
Ara macao, Geelvleugel ara (87)
Ara maracana, Maracana ara (87)
Ara nobilis, Hahn's ara (83)
Ara severa, Ara severa (89)
Aratinga auciticaudata, Blauwkop aratinga (82)
Aratinga auricappilla, Golden cappedparkiet (80)
Aratinga auricappilla aurifrons, Goudvoorhoofdaringa (83)
Aratinga aurea aurea, Goudvoorhoofdaringa (81)
Aratinga cactorum, Cactusparkiet (88)
Aratinga canicularis, Petz parkiet (81)
Aratinga erythrogenys, Guayaquilparkiet (84)
Aratinga guarouba, Goudparkiet (86)
Aratinga holochlora rubritorquis, Roodborst aratinga
Aratinga jandaya, Jendayaparkiet (80)
Aratinga leucopyrrhus, Guyanaparkiet (82)
Aratinga leucophthalmus callogenyus, Ecuador witoogparkiet (84)
Aratinga nana nana, Jamaica aratinga (89)
Aratinga pertinax, Sint Thomasparkiet (83)
Aratinga pertinax aeruginosa, Bruinkeelparkiet (82)
Aratinga pertinax chrysophrys, Maisparkiet (79)
Aratinga pertinax surinama, Surinameparkiet (86)
Aratinga pertinax xantogenia, Bonaireparkiet (84)
Aratinga solstitialis, Zonparkiet (78)
Aratinga weddellii, Weddelsparkiet (84)
Bolborhynchus aurifrons margaritae, Margaritaparkiet (87)
Bolborhynchus orbygnesi, Andeanparkiet (87)
Brotogeris chrysopterus, Goudvleugelparkiet (90)
Brotogeris cyanoptera, Kobaltvleugelparkiet (86)
Brotogeris jugularis jugularis, Tovi parkiet (89)
Brotogeris pyrrhopterus, Vuurvleugelparkiet (83)
Brotogeris sanctithomae, Tui parkiet (89)
Brotogeris versicolorus chiriri, Kanarievleugelparkiet (82)
Brotogeris versicolorus versicolorus, Witvleugelparkiet (88)
Cacatua alba, Witkuijkaketoe (84)
Cacatua galerita, Grote Geelkuijkaketoe (86)
Cacatua goffini, Goffini kaketoe (87)
Cacatua leadbeateri, Inca kaketoe (86)
Cacatua moluccensis, Molukkenkaketoe (86)
Cacatua roseicappilla, Rosé kaketoe (84)
Cacatua sanguinea sanguinea, Naaktoogkaketoe (84)
Cacatua sulphurea citrinocrista, Oranjekuijkaketoe (89)
Cacatua sulphurea sulphurea, Kleine geelkuijkaketoe (87)
Cyanoliseus patagonus, Patagonische rotsparkiet (79)
Deropteryx accitrinus, Kraagparkiet (82)
Ecliptus rotatus, Edelpapegaai (84)

Eciectus roratus pectoralis, Nw. Guinea Edelpapegaai (87)
Eciectus roratus polychlorus, Edelpapegaai (87)
Eciectus roratus vosmaeri, Halmahera edelpepegaai (84)
Enicognathus ferruginae ferruginae, Magelhaenparkiet (80)
Enicognathus leptorhynchus, Langsnavelparkiet (90)
Lathamus discolor, Swiftparkiet (81)
Pionites leucogaster, witbuik caique (83)
Pionites melanocephala, Zwartkop caique (82)
Pionus chalcopterus, Bronsvleugelpionus (88)
Pionus fuscus, Viooltjespapegaai (90)
Pionus maximiliani, Maximiliana papegaai (82)
Pionus menstruus, Blauwkop pionus (84)
Pionus senilis, Witkop pionus (84)
Pionus seniloides, Grijskoppepegaai (82)
Pionus sordidus coralinnus, Koraalsnavelpapegaai (87)
Pionus tumultuosus, Rozekop papegaai (82)
Poicephalus cryploxanthus, Bruinkoppepegaai (88)
Poicephalus guilelmi, Congo papegaai (89)
Poicephalus meyeri, Meyerspapegaai (84)
Poicephalus robustus robustus, Kaapse papegaai (90)
Poicephalus rufiventris, Rooiborstbaardparkiet (88)
Poicephalus senegalus, Bont boertje (80)
Psittacula alexandri, Rozeborstbaardparkiet (79)
Psittacula columboides, Malabarparkiet (85)
Psittacula derbyana, Derbyanparkiet (81)
Psittacula eupatria eupatria, Grote Alexanderparkiet (84)
Psittacula himalayana linschii, Grijskopedelparkiet (89)
Psittacula himalayana himalayana, Grijskop edelparkiet (84)
Psittacula roseiata, Rozekopparkiet (79)
Psittacula erithacus, Grijsze roodstaartpapegaai (83)
Psittacula erithacus timneh, Timneh grijze roodstaartpapegaai (87)
Pyrrhura cruentata, Blauwborst parkiet (79)
Pyrrhura frontalis kriegi, Bruinoorparkiet (79)
Pyrrhura leucotis emma, Emma's witoorparkiet (84)
Pyrrhura leucotis griseipectus, Salvadori witoorparkiet (84)
Pyrrhura leucotis leucotis, Witoorparkiet (81)
Pyrrhura melanura berlepschi, Berleps parkiet (79)
Pyrrhura melanura chapmani, Chapmans parkiet (79)
Pyrrhura melanura pacifica, Pacificparkiet (86)
Pyrrhura melanura souancei, Souancéparkiet (85)
Pyrrhura molinae e.a., Groenwang roodstuitparkieten (80 en 87)
Pyrrhura perlata coerulescens, Parelparkiet (85)
Pyrrhura perlata lepida, Parelparkiet (86)
Pyrrhura picta amazonum (83)
Pyrrhura picta picta, Geschilderde parkiet (80)
Pyrrhura rhodogaster, Roodbuikparkiet (81)
Pyrrhura picta roseifrons, Roodkop pyrrhura (89)
Pyrrhura rupicola, Zwartkapparkiet (87)
Pyrrhura rupicola sandiae, Zwartkopparkiet (85)

VRUCHTEN- EN INSECTENETERS

Acridotheres cristatellus cristatellus, Kuifmaina (79)
Acridotheres cristatellus fuscus, Jungle- of brune kuifmaina (82)
Acridotheres cristatellus javanicus, Witbuikkuifmaina (80)
Acridotheres ginginianus, Oevermaina (81)
Acridotheres tristis, Herdermaina (80)
Agelaius thilius, Geelschoudertorepisaal (86)
Aloippe nipalensis, Nepal nontimalie (89)
Aloippe peregrina, Maleise- of Bergnontimalie (87)
Aplonis payaensis, Aziatische glansspreeuw (85)
Chloroceryle leucorhoa, Mexicaanse pestvogel (80)
Chlorophonia cyanea longipennis, Blauwruig groene organist (89)
Cissolopha sanblasiani, Sanblas blauwgaai (86)
Copsychus malabaricus, Schamalijsster (77)
Cossypha albicapilla, Witkruin roodborsttapuit (90)
Cyanerpes caeruleus, Purper suikervogel (88)
Cyanerpes cyanus, Roodpootsuikervogel (82)
Cyanerpes lucidus, Geelpootsuikervogel (86)
Cyanocorax chrysops, Pluiskapgaai (85)
Cyanocorax cyanomelas, Purpergaai (86)
Cyanoptila cyanomelana, Jap. blauwe vliegenvanger (89)
Garrulax caeruleus, Grijsflank gaailijster (86)
Garrulax chinensis, Zwartkeel (witwang) gaailijster (90)
Garrulax cinereus, Bruine maskergaailijster (86)
Garrulax leucolophus, Witkruifgaai (78)
Garrulax milnei, Roodvleugel gaailijster (89)
Garrulax sanyo, Chinese gaailijster (87)
Garrulax strepitans, Witnekgaailijster (87)
Gracula religiosa intermedia, Middelbeo (85)
Heterophasis capistrata, Zwartkop timali (80)
Irena puella, Irene buulbuul (85)
Lamprotornis chalybaeus, Groene glansspreeuw (81)
Lamprotornis chloropterus, Groenvleugelglansspreeuw (80)
Lamprotornis iris, Emeraldispreeuw (82)
Lamprotornis purpureus, Purper glansspreeuw (80)
Lamprotornis purpureiceps, Purperkop glansspreeuw (87)

Lamprotornis splendidus, Pracht glansspreeuw (82)
Leiatrix argentauris, Zilveroornachttegaai (84)
Leucopsar rothschildi, Balispreeuw (79)
Lochichia phoenicea, Roodwang timalie (89)
Lochichia steeri, Steere's timalie (87)
Lybius torquatus, Halsbandbaardvogel (82)
Mimus polyglottus, Am. spotlijster (90)
Minia cyanouroptera, Blauwvleugelminia (79)
Minia ignotincta, Roodstaartminia (90)
Mino dumontii, Dumonts beo (84)
Nectarinia asiatica, Purper nectarvogel (82)
Niltava sundara, Oranjebuik vliegenvanger (87)
Paradoxornis gutticolis, Diksnavelmees (84)
Pomatorhinus ruficollis, Krombek timalie (88)
Pycnonotus aurigaster, Zwartkop- of roodbuikbuulbuul (87)
Pycnonotus jocosus emeria, Roodoorbuulbuul (77)
Pycnonotus leucogenys, Witwang buulbuul (87)
Pycnonotus sinensis, Chinese buulbuul (88)
Pycnonotus taivanus, Styan's buulbuul (90)
Rampastos loco, Toko toekan (84)
Ramphocelus bresilius, Braz. rode tangara (89)
Ramphocelus icteronotus, Geelrugtangara (87)
Sarcops calvus, Philippijnse kaalkopkraai (76)
Scisirostrum dubicum, Molonetspreeuw (85)
Spizixos semitorques, Vinksnavelbuulbuul (86)
Spreo pulcher, Roodbuik glansspreeuw (84)
Spreo superbus, Driekleurglansspreeuw (78)
Sturnus burmannicus, Jerdonspreeuw (85)
Sturnus contra, Voor Indische spreeuw (87)
Sturnus contra jalla, Jallaspreeuw (80)
Sturnus erythropygius andamanensis, Andamenspreeuw (80)
Sturnus malabaricus, Grijskopspreeuw (80)
Sturnus malabaricus blythi, Witkopspreeuw (87)
Sturnus malabaricus nemoricola, Witbuikgrijskopspreeuw (86)
Sturnus nigricollis, Zwarthalsspreeuw (90)
Sturnus pagodarum, Pagodespreeuw (79)
Sturnus sericeus, Silky spreeuw (90)
Sturnus sinensis, Mandarijnspreeuw (80)
Sturnus sturninus, Siberische- of Mongoolse spreeuw (87)
Tachyphonus rufus, Weduwetangara (77)
Tangara arthus, Goudtangara (82)
Tangara chilensis, Paradijs tangara (82)
Tangara cyanicollis, Blauwkoptangara (82)
Tangara heterocephala, Zilverkeeltangara (83)
Tangara mexicana, Turgoisetangara (78)
Tauraco corythaix, Witkam torako (85)
Tauraco de Hartlaubi, Hartlaub's toerako (87)
Tauraco leucotis, Witwang toerako (87)
Tauraco livingstonii schalowi, Schalow's toerako (88)
Tauraco persa persa, Groenkuif toerako (87)
Tauraco porphyreolophus, Purperkuiftorako (88)
Thraupis episcopus caerulea, Blauwe witschoudertangara (82)
Thraupis virens, Blauwgrijze tangara (79)
Trachyponus darnaudii, Druppelaar baardvogel (85)
Turdus hortularum, Grijsruglijster (84)
Turdus poliocephalus, Witkoplijster (89)
Urocissa erythrorhyncha occipitalis, Roodsnavelkitta (81)
Yuhina brunneiceps, Formosa timali (85)
Yuhina castaneiceps, Gestreepte kuiftimalie (90)
Yuhina flavicollis, Roest- of gaelnektimali (80)
Yuhina nigrimenta, Zwartkintimali (80)
Zoothera citrina cyanotus, Witmasker damalijster (90)

TROPISCHE DUIFJES, GRONDVOGELS

Aplopelia larvata, Lemonduif (85)
Arborophila brunopectus, Bruinborst patrijs (88)
Arborophila javanica, Javaanse bospatrijs (88)
Arborophila orientalis, Sumatraanse patrijs (90)
Arborophila torquata, Heuvelpatrijs (90)
Callipepla douglassi, Elegantkwartel (90)
Bambusicola thoraca, Bamboekwartel (83)
Caloenas nicobarica, Nicobaren- of manenduif (80)
Charavis trifasciata, Blauw grondduifje (88)
Colinus cristatus leucotis, Witoor kuifkwartel (84)
Colinus virginianus ridgwayi, Mexicaanse bobwhite (81)
Colinus virginianus, Gemaskerde boomkwartel (86)
Columba corensis, Ala blancaduif (86)
Columba fasciata, Bandstaartduif (87)
Columba guinea, Guineaduif (84)
Columba junoniae, Laurierduif (85)
Coluba leucocephala, Witkop cubaduif (86)
Columba palumbus madarensis, Madeira houtduif (88)
Columba plumbea, Roodsnavelduif (85)
Columba pulchricollis, Ashy houtduif (87)
Colombina minuta, Grijsrug dwerggrondduifje (81)
Colombina passerina, Musduifje (81)
Columbina picui, Picuiduifje (84)
Eudromia elegans, Kuifnamoe (86)
Francolinus bicalcaratus, Dubb. gespeorde francoliijn (89)

Francolinus francolinus, Halsbandfrankoliin (85)
Francolinus hildebrandii, Hildebrandfrankoliin (85)
Francolinus pondicerianus, Grijs Ceylonfrankoliin (86)
Francolinus sephaena, Bruinkeelfrankoliin (85)
Gallicolomba criniger, Bartlet doiksteekduif (87)
Gallicolomba rufigula, Goudborstduif (79)
Gallicolomba tristigmata, Geelbulksduif (86)
Geopelia humeralis, Koperneksduif (87)
Geotrygon montana, Rode grondduif (85)
Geotrygon versicolor, Jamaica grondduif (84)
Laterallus leucopyrrhus, Witborst (77)
Leptotila verreauxi, Roestbruine loopduif (84)
Leucosarcia melanoleuca, Wongaduif (84)
Limnocola flavirostris, Zwarte ral (85)
Lophophaus plumifera, Kuilkwartelduif (87)
Macropygia amoinensis, Koekoeksduif (80)
Macropygia ruficeps, Koekoeksduif (82)
Margaroperdix madagarensis, Madagascarpatrijs (86)
Metriopelia ceciliae, Brilduif (85)
Metriopelia morenoi, Zwartstaartduif (85)
Nothocercus nigrocappillus, Zwartkop tinamoe (88)
Nothura maculosa, Dwergtinamoe (85)
Oreortyx picta, Bergkwartel (87)
Ptilinopus jambu, Jambu vruchtendui (88)
Scardafella inca, Incaduif (82)
Scardafella squamata, Schubbendui (87)
Streptopelia chinensis surzensis, Kleine parelhalsduif (87)
Streptopelia semitorquata, Roodoogduif (85)
Streptopelia tranquebarica, Rode birmatoriel (83)
Streptopelia vinacea, Wijnkeurige totel (83)
Treron olax, Kleine groene vruchtendui (88)
Treron sphenura, Groene vruchtendui (86)
Trugon terrestris mayri, Papoeagrondduif (84)
Turnix dussumier, Dussumiers vechtkwartel (82)
Turnix suscitator, Zwartborst vechtkwartel (84)
Turnix tanka, Geelpoot zwartborst vechtkwartel (85)
Turtur afer, Staalvleekduif (77)
Turtur chalcospilos, Grijskop bosduif (86)
Zenaida asiatica, Witvleugelduif (85)
Zenaida asiatica meloda, Witvleugelduif (86)
Zenaida auriculata, Blauwoortortel (85)
Zenaida aurita, Martiniquedui (81)
Zenaida galapagoensis, Galapagosduif (85)
Zenaida macroura, Treur- of Carolinaduif (84)
Zenaida macroura graysoni, Graysonduif (85)

OVERIGE SOORTEN

Aegitha temporalis, Sydney- of dornastrilde (82)
Carpodacus roseus, Pallas roodmus (85)
Carpodacus vinaceus formosus, Wijnrode roodmus (87)
Catamenia analis analoides, Bandstaartvink (83)
Chondestes grammacus, Mex. leuwerikvink (90)
Clytospiza monteira, Bruine druppelastrilde (85)
Coccothraustes melanozanthos, Himalaya appelvink (89)
Coccothraustes migratoria, Chinese appelvink (84)
Cryptospiza reichenovii, Reichenow's bergastrilde (86)
Cyanocompa brissonii, Br. blauwe bisschop (83)
Diuca diuca, Diucavink (80)
Emberiza flaviventris, Geelbulkkortoolaan (77)
Erythrura cyanovirens pealei, Peale's kortstaartpepegaai-
 maidne (83)
Erythrura hyperythra, Bamboepepegaaiamadine (83)
Erythrura hyperythra intermedia, Lombok pepegaaiamadine
 (84)
Erythrura prasina, Indische nonpareil (80)
Estrilda melanotis, Dufresneastrilde (80)
Estrilda melanotis kilimensis, Geelbulkastrilde (90)
Estrilda nonnula, Nonastrilde (79)
Euplectes afro taha, Tahawever (83)
Euplectes franciscana, Oranjewever (83)
Euplectes orix, Grenadierwever (82)
Euschistospiza dybowskii, Dybowski astrilde (78)
Foudia madagascariensis, Madagascarwever (86)
Fringilla coelebs spodiogenys, Afrikaanse vink (87)
Fringillaria tahapisi, Zevenstrengros (77)
Hypochera chalybeata, Staalvink (82)
Lagonosticta larvata, Zwartmaskeramarant (83)
Lagonosticta nigricollis nigricollis, Zwartkeelamarant (85)
Lagonosticta nigricollis togoensis, Zwartkeelamarant (85)
Lagonosticta rara, Zwartbuik vuurvink (81)
Lagonosticta rhodopareia, Rose amarant (80)
Lagonosticta rhodopareia ansorgei, Ansorges vuurvink (85)
Lagonosticta rubricata, Donkerrode amarant (77)
Lagonosticta rufapicta, Kleine puntastrilde (84)
Lagonosticta vinacea, Wijnrode amarant (79)
Lonchura caniceps, Grijskopnon (86)
Lonchura fuscans, Borneo bronzemannetje (84)
Lonchura grandis, Diksnavelnon (84)
Lonchura leucogaster everetti, Witbuik bronzemannetje (83)
Lonchura leucogasteroides, Java bronzemannetje (85)

Lonchura malacca bruniceps, Bruinkopnon (87)
Lonchura motucca, Moituks bronzemannetje (82)
Lonchura neuermanni, Witschedelnon (83)
Lonchura pallida, Bleekkopnon (85)
Lonchura quincolor, Vijfkleurennon (82)
Lonchura castaneothorax sharpei, Dwergrietvink (83)
Lonchura kelaarti, Jerdon bronzemannetje (84)
Lonchura spectabilis, Prachtnon (84)
Lonchura stygia, Hadesnon (85)
Lonchura leucosticta, Parel bronzemannetje (83)
Lonchura teerinkii, Zwartborst rietvink (90)
Lonchura tristissima, Treurbronzemannetje (86)
Neochmia phaeton, Zonastrilde (81)
Neochmia phaeton albiventer, Witbuik zonastrilde
Nesocharis capistrata, Witwang meesastrilde (84)
Nigrita bicolor, Bruinborstastrilde (90)
Nigrita canicapilla, Grijskopastrilde (83)
Orthyphantes baglafecht, Reichenow wever (86)
Ortygospiza atricollis, Patrijsastrilde (83)
Ortygospiza articolis muelleri, Kwartelastrilde (81)
Oryzoborus angolensis, Zwartkop Dikbekvink (picolet) (84)
Oryzoborus crassirostris, Zwarte dikbekvink (twa-twa) (89)
Padda fuscata, Timor rijstvogel (89)
Paroaria copitata, Montelkardinaal (88)
Passer eminus, Emin's mus (81)
Passer melanurus, Kaapse mus (82)
Passerina amoena, Lazulivink (86)
Passerina ciris, Mexicaanse nonpareil (84)
Passerina cyania, Ind.govink (84)
Passerina versicolor, Veelkleurenvink (89)
Petronia dentata, Kleine rotsmus (79)
Pheucticus chrysopheius, Gele kernbijter (84)
Pheucticus melanocephalus, Zwartkop kernbijter (90)
Phrygilus allaudinus, Grijs bergvink (89)
Phrygilus fruticeti, Chileense bergvink (85)
Pica pica, Ekster (85)
Firenestes sanguineus, Karmozijnstrilde (81)
Pospiza caesar, Kasianjeborstgorsvink (86)
Pospiza melanoleuca, Zwartkop gorsvink (86)
Pospiza nigrorufa, Bruinborstgorsvink (79)
Pospiza ornata, Pracht gorsvink (88)
Pyrrhula erythraea, Masker goudvink (87)
Pyrrhula nipalensis, Eruine goudvink (86)
Pyrrhuloxia sinuata, Arizona kardinaal (89)
Quelea quelea, Zwartmasker roodbekwever (80)
Quelea quelea aethiopia, Zwartmasker roodbekwever (80)
Rhodopechys githaginea, Woestijnvink (85)
Rhodopechys mongolica, Mongoolse woestijnvink (83)
Rhodopechys obsola, Vale woestijnvink (79)
Rhodospingus cruentus, Purper kroonvink (90)
Serinus alario alario, Alariovink (80)
Serinus alario leucolaema, Witkeel alariovink (84)
Serinus albogularis, Witkeel cini (86)
Serinus atrogularis, Zwartkeel edelzanger (80)
Serinus burtoni, Diksnavel berg cini (87)
Serinus citrinelloides, Afrikaanse citroencini (88)
Serinus menneli, Zwartwang cini (82)
Serinus striolatus, Gestrepte cini (89)
Serinus sulphuratus, Zwavelgele dikbekcini (82)
Serinus totta, Zd. Afrikaanse cini (84)
Serinus tristatus, Bruine cini (83)
Sicalis olivascens, Olijfvink (81)
Sitagra luteola, Dwergevever (85)
Spermophaga haemalina, Roodborst zaadkraker (78)
Spinus atrata, Zwarte slij (84)
Spizella pallida, Kleine gorsvink (90)
Sporophila collaris, Ertspapje (88)
Sporophila caerulea, Blauwruig papje (89)
Sporophila castaneiventris, Blauw bruinbrst papje (89)
Sporophila leucopthera, Witbuikpapje (88)
Sporophila luctuosa, Rouwpaapje (84)
Sporophila minuta minuta, Dwerppapje (86)
Sporophila minuta hypoxantha, Geelbuikpapje (84)
Sporophila peruviana, Perupaapje (83)
Sporophila schistacea, Leikleurig papje (84)
Sporophila telasco, Bruinkeelpapje (88)
Sporophila torqueola, Kraagpapje (83)
Sleganura paradisae, Paradijsida (87)
Taha afro taha, napoleonwever (89)
Tisris bicolor, Zwartbrst cubavink (83)
Uragus sibericus, Langstaart roodvink (89)
Vidua fischeri, Fisher's weduwevogel (80)
Zonotrichia capensis, Bruinnekmsgors (80)

STANDAARD INTERPRETATIES VAN TENTOONSTELLINGSGRASPARKIETEN.

Tekst: Henk Bakker.

Een goede interpretatie van de standaard is van groot belang voor de tentoonstelling, maar ook voor de selectie van de vogels. De verbetering van de kweekprodukten heeft alles te maken met een goede uitleg van de standaard, om zo hoog mogelijk te scoren op de tentoonstellingen. Tenslotte speelt de standaard een hoofdrol in de beoordeling van de vogels door de keurmeester. Als je de standaard leest, dan valt er niets te vinden dat aanleiding zou kunnen geven tot een herziening hiervan. Dat is een laat compliment voor de opstellers. De Budgerigar Society heeft met dit ontwerp, de solide kiel gelegd welke door bewezen kwaliteit de opgang van de grasparkiet als tentoonstellingsvogel verklaart. Het is dus een uitmuntend instrument gebleken. Wij Nederlandse kwekers, gebruiken dezelfde standaard en in vele broedkooien bevinden zich kweekvogels die oorspronkelijk uit Engelse importvogels komen. We hoeven echter beslist geen minderwaardigheidscomplex te hebben over de huidige Nederlandse standaardvogels, integendeel! Als je mij vraagt kunnen we nu zonder die Engelse importen dan zeg ik jazeke! Dat wil niet zeggen dat een goede importvogel van geen nut meer is. Nederlands en ook Belgisch vakmanschap heeft zeker iets goeds tot stand gebracht, Duitsland ook niet te vergeten. Wij blijven echter steeds een goede interpretatie van de standaard nodig hebben om vooruitgang te kunnen blijven boeken. Steeds is de standaard korrigerend opgetreden tegen uitwassen als bijv. de long flighted types als een der verschijnselen die niet passen in haar ontwerp. Duidelijk is, dat de correcties werden uitgevoerd door de beste uitleggers van de standaard, die hun gevoel voor schoonheid en harmonische verhoudingen terecht ondersteunde. Bewust heb ik de meervoud term "interpretaties" gebruikt, omdat één interpretatie onwezenlijk is. Het is een te constateren feit, dat niet één vogel gelijk is aan de andere, met andere woorden ze bezitten allen een unieke type of karakteristiek. De standaard is echter geen star gegeven. Ze biedt "ruimte" voor interpretatie. Nemen we 4 vogels van 90 punten, dan kunnen deze niet identieke vogels toch terecht

in de standaard passen. Belangrijk is ook het besef, dat de T.T. grasparkiet vooral postuurvogel is naast de toch al prachtige kleuren. Als we nu zulke toppers zien in volledige harmonie op alle punten, dan naderen we kennelijk datgene wat de standaard beoogt te zijn.

Dan nu het ideaalbeeld.

Het kiezen van een ideaalbeeld is een poging om een voorstelling te maken

van de geschreven standaard. Op ons groene keurbriefje staat een model dat als voorbeeld kan dienen. Nooit is een plaatje echter representatief voor de werkelijkheid. Desalniettemin is een ideaalbeeld nuttig en instructief als een mogelijk voorbeeld. Al het voorgaande door mij geschreven, is bedoeld om het "denkbeeld" over de grasparkiet als T.T. vogel niet vast te doen lopen op slechts één mogelijk type die in de standaard

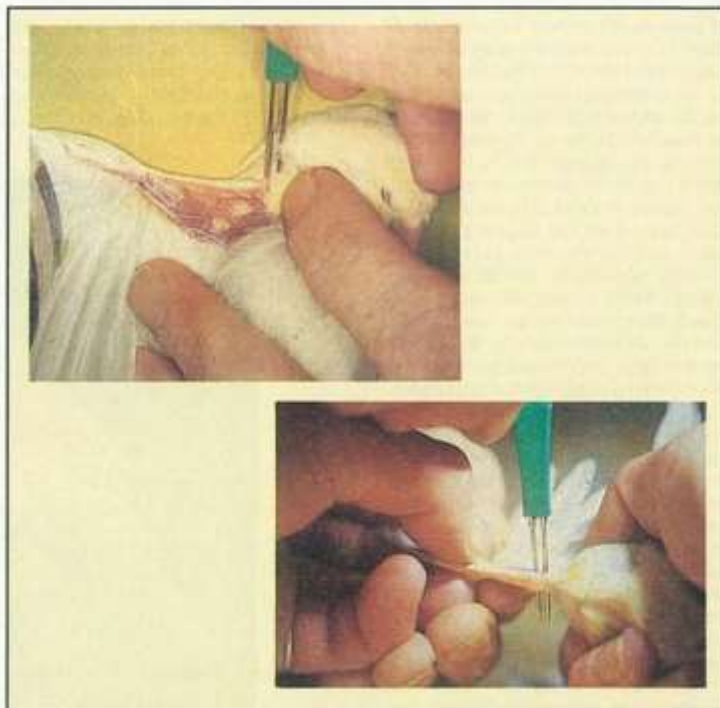
OVER KLEURKANARIES.

Einde kweekseizoen en alternatieve kweekmogelijkheden.

zou passen. Dit is naar mijn mening (en velen met mij) ook niet zo. Dit is een vaststelling die van groot belang is voor de kwekers en de keurmeesters. Het zou zelfs tot foute conclusies leiden over de ware aard van de verschijningsvorm van levende wezens als individuen van een soort. Het is n.l. zo dat geen enkel individu volkomen gelijk is aan de andere. Altijd zijn er verschillen waar te nemen, ondanks ingekweekte stameigenschappen. Dit houdt in dat de kweker niet moet trachten een "type" vogel te kweken, maar vogels die hij mooi vindt en aan de standaard voldoet. De kweker die de standaard begrijpt, weet wat er van hem verwacht wordt. De keurmeester hanteert eveneens de standaard en interpreteert de voor hem staande T.T.vogel naar rato hiervan. Het gegeven aantal punten op het keurbriefje is collegaeen afspiegeling van de mate waarvan de keurmeester vindt dat het bewuste exemplaar de standaard heeft benaderd. Aangezien de keurmeester ook een uniek individu is, zal hij altijd verschillen van inzicht houden met zijn collega keurmeesters. Op de technische dagen worden deze interpretatieverschillen dichtertot elkaar gebracht. In een op elkaar ingesteld team van keurmeesters kunnen de interpretatieverschillen aanvaardbaar klein zijn. Iedere kweker en keurmeester die de standaard goed heeft begrepen, weet dat zijn uitleg niet absoluut hoeft overeen te stemmen met die van zijn collega keurmeester of kweker. Waar we naar toe moeten is dat we open staan voor de variabiliteit van de grasparkiet als postuur-kleur- en T.T.vogel en in moeten zien, dat het juist de verschillen zijn die de hobby zo boeiend maken. In ieder geval kan wat mij betreft de mythe van maar een standaardvogel die de geschreven standaard past, naar het land der fabels. Hetzelfde geldt voor de keurmeester en kweker. Allemaal zijn het mensen met een eigen "kijk" op de zaak en dat is een gezond verschijnsel. P.S. Bestel bij het Bondsbureau de Standaardeisen, U wordt er letterlijk wijzer van.

Alvorens wij mogelijkheden **buiten** het koppelgewijs kweken onder de loupe nemen, zullen wij eerst even de **kwantitatieve resultaten** van de door ons toegepaste kweekmethode bekijken en tevens, wat de zomermaanden voor onze vogels voor mogelijkheden bieden maar ook, wat wij in deze periode beslist niet mogen nalaten. Kwalitatief weten wij bij kleurkanaries nooit wat het resultaat is voordat de rui volledig achter de rug is. Kwantitatief kunnen wij de resultaten bekijken zodra de jonge vogels zelfstandig zijn. De voordelen die het koppelgewijs kweken in broedkooien met het beperkt aantal vogels waarmee wij gestart zijn met zich mee brengt en die wij dus intussen kennen, moet het mogelijk maken dat er normaal per koppel een opbrengst van vijf tot zes jongen is. De beginnende kweker zal niet altijd meteen daarin slagen, naarmate hij echter meer kennis en inzicht krijgt moet dat lukken en een hoger

gemiddelde hoeft t.z.t. geen uitzondering te zijn. Laten wij niet te hoog grijpen en stellen, dat wij van vier koppels, twintig zelfstandige jonge vogels hebben. Wij plaatsen de oude **niet** bij de jonge vogels, het heeft voordelen als wij ook de oudste en de jongste generatie niet bij elkaar in één vlucht plaatsen. Dit i.v.m. de rangorde, weet U nog? De sterksten onder de oudste jongen komen anders, ten koste van de jongeren, altijd als eerste aan bod bij de zaadbak, ze zullen zich ook als heersers gedragen en dat alles komt de jongere vogels en ook de lichtere kleuren, indien verschillende kleurslagen in die vlucht, niet ten goede. Veel badwater is in deze periode zeer aan te raden, de z.g. kleine rui is bij de jongen van de eerste ronde immers al begonnen. Proberen muggen e.d. uit het vogelverblijf te weren, daartoe indien nodig vliegengaas gebruiken. **Nooit nalaten tijdig te enten** tegen de pokken, de z.g. hapziekte. Volg de

ysel

De

zilverbruin

voorschriften daarbij nauwkeurig op. Gaat er in deze periode toch nog iets mis bedenk dan, dat dit iedereen wel eens overkomt, ook de gevorderde kweker verliest wel eens een vogel. In elke maand van het jaar heeft de natuur wel wat te bieden dat geschikt is voor onze vogels maar in de zomermaanden kan het niet op. Overvloedig gras - en onkruidzaden van diverse soorten. Jammer dat veel vogelliefhebbers van dit alles weinig of niets verstrekken. Je hoort hun argumenten, mogelijk giftig, bespoten of door uitlaatgassen bevuild. Er zijn voldoende plaatsen waar U kunt verzamelen zonder dat er van genoemde risico's sprake is. Verdiept U zich eens in de mogelijkheden, twintig tot dertig soorten groenvoer en onkruidzaden zijn er in deze periode volop beschikbaar. Voor Uw vogels zijn deze, mits met mate verstrekt, zeer waardevol. Wij noemen er slechts een klein aantal. Klein kruiskruid, vogelmuur, paardebloem en hiervan zowel de zaden als het blad maar niet de stengel, herderstasje, perzikkruid, bijvoet en niet te vergeten de vele soorten graszaden. Ook in de ruiperiode is dit alles zeer geschikt. Eerder hebben wij gesteld, dat vogels niet veel tijd eisen maar dat de liefhebber er wel veel tijd aan kan besteden, als die vrije tijd tenminste beschikbaar is. Welnu, verdiept U zich in de mogelijkheden als hier genoemd, het brengt U in de natuur, dat is goed voor iedereen en bovendien komt U weldra tijd tekort. Hetgeen de natuur te bieden heeft, kan ook bijdragen aan de vereiste topconditie van Uw vogels. Topconditie is nodig om voldoende weerstand te kunnen bieden aan ver-

schillende ziekten, die soms, vooral bij jonge vogels veel problemen en veel sterfte kunnen veroorzaken. Wij hebben gelezen dat het beter is om later in het kweekseizoen resultaten te boeken dan tegenslagen en mislukkingen te moeten incasseren in een vroege, eerste kweekronde. Welnu, wij zijn weloverwogen gestart, hebben resultaat geboekt en willen geen risico's lopen. In dit verband is het m.i. verstandig om over **atoxoplasmosis** te lezen, een ziekte waaraan jonge vogels vaak ten onder gaan. Zie "Onze Vogels" jaargang 48 nummers 8 en 10, augustus en oktober 1987. Indien U niet in het bezit

bent van genoemde jaargang, kunnen Uw georganiseerde medeliefhebbers U daaraan beslist wel helpen. Het houden en kweken van kanaries kan op verschillende manieren. Naast het kweken in broedkooien met telkens één koppel apart, is de mogelijkheid er om in een grotere kooi b.v. twee of drie popjes bij één man te plaatsen. Bovendien tracht men soms in een vollère of vlucht met een gemengd gezelschap, ook kweekresultaten te behalen. Deze twee methoden voldoen niet geheel aan onze doelstelling, het risico op weinig resultaat is aanzienlijk groter dan bij de door ons gekozen methode. Allereerst de mogelijkheid meerdere popjes bij één man. Op gezondheid e.d. dient hier uiteraard evengoed gelet te worden als eerder omschreven.

Eerst de nadelen.

- De gehele nateit is verwant, hebben allen dezelfde vader, daardoor zal men jaarlijks, als men geen inteelt wenst, of mannen of de poppen moeten vervangen.
- Wij weten zeker wie de vader is, echter nooit met zekerheid wie de moeder is omdat een pop nog wel eens een eitje wil deponeren in een ander dan haar eigen nest.
- Vaak willen twee popjes hetzelfde nestbakje hebben, gevolg is een dubbel legsel in dat nest waarvan meestal weinig of niets terecht komt.
- Ruzie en onverdraagzaamheid onder de vogels, terwijl in zo'n kooi rust dient te zijn. Wenst men toch een poging te

geel

doen om tot kweekresultaat te komen, dan in elk geval twee keer zoveel **uniforme** nestbakjes plaatsen dan er popjes aanwezig zijn. Bij niet uniforme nestbakjes is de kans wel heel erg groot dat alle popjes hun keuze op één en hetzelfde nestbakje laten vallen met ruzie als gevolg. Ook van de voorcelen, die wij eerder m.b.t. de babykool hebben genoemd zal weinig of niets terecht komen met alle nadelen vandien.

Voordelen.

-Doordat alle jongen van dezelfde vader zijn hebben wij meer kans op gelijkheid in de nateelt, d.w.z. gelijkheid in bouw, model, vorm en afmeting. Voor liefhebbers die met vogels als stam naar tentoonstellingen willen mogelijk een pluspunt, bij stammen vragen wij immers o.a. gelijkheid op alle onderdelen bij de vier vogels die de stam vormen. -Minder kweekvogels nodig noemt men vaak als voordeel. Natuurlijk kunnen wij met een paar mannen minder volstaan, als tenminste alles volgens plan blijft gaan. Als dit al een voordeel genoemd mag worden dan is het toch niet onverstandig om een reserve man te houden, de beoogde man kan immers uitvallen. Dan over naar de kweek in een gezelschapsvolière. Hierbij moeten de vogels altijd een droog en tochtvrij nachthok ter beschikking hebben. Breng uitsluitend verdraagzame soorten bij elkaar, vaak gaat er overigens van die verdraagzaamheid tijdens de broedperiode veel verloren. Zorg voor dubbel geplaatst volièregaas, om van katten geen last te krijgen. Maatregelen nemen dat muizen niet in de volière kunnen komen, vooral in de winter als er op de velden minder voedsel voor die beestjes te vinden is, zoeken ze o.a. volière's op. Groenstruiken blijven in de volière meestal niet lang in leven, wel bouwen veel soorten vogels w.o. kanaries graag in struiken. Het vochtprobleem speelt in veel volière's een nadelige rol. Een gezelschapsvolière mag niet te klein zijn, diepte en hoogte zijn daarbij wat minder belangrijk dan de lengte van de vlucht. Vogels vliegen nu eenmaal in horizontale richting en een lange vlucht, ook al is die niet erg breed, is meer functioneel dan een hoge of diepe vlucht. Mede door voldoende vliegruimte kunnen Uw vogels hun conditie hoog houden. Breng daarom zitstokken in volière's aan op een manier, dat de vliegruimte niet verminderd wordt. Na al deze raadgevingen die best nog ergens tekort kunnen schieten, maar dat geldt voor het hele verhaal, moeten wij opmerken, dat

de **nadelen** m.b.t. zekerheid afkomst van de nateelt alsmede ruzie onder de bewoners, maar ook meerdere popjes op één nest, van toepassing zijn zoals hiervoor genoemd. Wat die nateelt betreft mogen wij vaststellen dat wij nu eigenlijk niets meer zeker weten, van gericht kweken kan dus nauwelijks sprake zijn. Doen wij toch een poging m.b.t. kleurkanariekweek in zo'n volière dan, indien meer dan één kanarieman daarin, **altijd een ongelijk aantal** mannen plaatsen. Twee mannen storen in zo'n vlucht elkaar dikwijls bij het bevliegen van een pop, met een derde man erbij is de kans op bevruchting aanzienlijk groter. Vorming van een territorium treedt dikwijls op in een gezelschapsvolière. De omgeving, waarin door een bepaald koppel een nest werd gebouwd zal door die familie, als zijnde hun eigen gebied, desnoods met geweld tegen soortgenoten worden verdedigd. Naarmate de vlucht groter is zal de kans op onverdraagzaamheid wat afnemen maar risico's blijven er. In een grote, onverwarmde vlucht of buitenvolière zal de vogel meer energie verbruiken dan in een verwarmde kool. Hierdoor hebben deze z.g. winterharde vogels meer behoefte aan energierijke voeding en vooral in de wintertijd is een stuk rauwe reuzel zeer welkom. Door meer vetrijk voedsel kan de vogel zich tegen de koude nachten wapenen, zijn mede daarom in die periode altijd veel vetter dan hun soortgenoten die in verwarmde ruimten verblijven. Als je goed wenst te zijn in je hobby moet je hunkeren naar goed resultaat. Het zal ook de beginnende liefhebber duidelijk zijn dat genoemde alternatieve kweekmethode's meestal niet dat goede resultaat zullen opleveren. Bovendien voldoen ze niet of nauwelijks aan onze doelstellingen en uitgangspunten. Wat wij als goed of minder goed moeten zien bekijken wij t.z.t. als de samenstelling van kweekparen in bepaalde kleurslagen en standeisen voor tentoonstellingsvogels aan de orde zijn. Tot de volgende keer.

A.v.Eck.

KALENDER 1990

De Zwartsnavel Amazone

Over de Zwartsnavel - of Jamaica-amazone is door Herman Kremer zeer uitvoerig geschreven in "Onze Vogels" september 1987, zodat ik maar liever iets vertel over de Westindische amazones in het algemeen. Verreweg de meeste amazonesoorten komen namelijk in dat Caribisch gebied voor. Helemaal worden vele van ze met uitsterven bedreigd en sommige zijn reeds verdwenen. Geen wonder dat de meeste ervan - ook de Zwartsnavel - vallen onder de Wet Bedreigde Uithoemse Diersoorten, Wet B.U.D., welke in werking trad op 16 juni 1977. "Het is verboden levende dieren, die in deze wet genoemd worden, onder zich te hebben, te koop aan te bieden, te verkopen of af te leveren". Maar dit even terzijde. Een van de fraaiste amazones is ongetwijfeld de St. Vincent of Koningsamazone, die domesticiteit heeft op het eiland St. Vincent. Deze 40 cm lange amazone is de enige die geen groen gekleurd verenpakje heeft. De kop is wit, geel en violet, het lichaam goudbruin met een groenig waas, de staart is groen en paarsachtig blauw met een breed geel uiteinde. Op de meeste eilanden komt slechts één soort amazone voor. Een uitzondering zijn Jamaica, Cuba en de Dominicaanse Republiek, waar twee soorten voorkomen. In de Dominicaanse Republiek leeft de grootste amazone, de Keizeramazone, die een lengte heeft van 45 cm. Pinter vermeldt over deze vogel: "Onze de papegaaienvrienden heeft de naam keizeramazone een mystieke klank. Slechts weinigen hebben een levende keizeramazone kunnen aanschouwen. Deze soort komt in slechts weinig dierentuinen voor. In Duitsland b.d. is hij alleen te zien in het vogelpark Walsrode. Het is uiterst twijfelachtig of de in het wild levende soort nog te redden is". De gewoonten van de eiland bewoonde amazones komen vrijwel overeen met die van het vasteland. Ze vliegen paarsgewijs met snelle ondiepe vleugelslagen, schreeuwen luid en kriesend en ze broeden in holle bomen, vooral in dode palmbomen. Maar ook zij worden van diverse kanten bedreigd. Vele van deze vogels worden als huisdier gehouden. Als de jongen bijna zover zijn dat ze uit zullen vliegen worden ze uit het nesthol gehaald en met de hand grootgebracht. Andere worden te vuur en te zwaard vervolgd omdat ze schade aanrichten aan de te velde staande gewassen en - niet te vergeten - het kappen van het oerwoud!

Meindert de Jong.

Volière van de maand

Toen ik met vogels begon, was ik ± 30 jaar, woonde in Amsterdam en hield toen parkieten, ik had er 42. Die heb ik enige jaren gehad en er ook mee gekweekt. Ik heb ze weg moeten doen omdat er bij een buurman die ook parkieten had en er mee kweekte, en wij onderling nog wel eens ruilden, papegaaieziekte ontdekt werd. De oorzaak lag in een jong tam parkietje dat zijn schoonmoeder had gekregen en daarvan ziek werd. Schoonmoeder het ziekenhuis in en al zijn vogels werden afgemaakt. Bij nader onderzoek bleken mijn vogels het gelukkig niet te hebben, maar de goin was er wel af. Dus heb ik al mijn vogels weggedaan ook al omdat ik nog kleine kinderen had en het mij toch niet helemaal lekker zat. Toen die jaren speelde ik al met de gedachte dat als ik ooit een huis met een tuin zou krijgen, ik mijn hele tuin zou overkappen als vogelvlucht, maar dat kan je in Amsterdam wel vergeten. Nu ben ik voor 5 jaar terug in Lelystad komen wonen in een eengezinswoning met tuin. Dat was de kans van mijn leven om mijn droom te verwezenlijken en de tuin te overkappen. Als eerste heb ik een vijver gebouwd, een van 2 meter lang bij 1 meter 25, in paletvorm. Daarna de struiken geplant en wat kronkelwillig-boompjes. Aan mijn huis vast, zit aan de

achterkant een schuur en daarin heb ik een nachthok gebouwd van 2 meter hoog 2 meter lang en 1 meter diep. Een vlieggat door de muur en een vlucht aan de buitenkant met dezelfde maten als aan de binnenkant. Toen heb ik enige tropiese vogels aangeschaft. In het 2 de en 3 de jaar heb ik er een tweede vlucht aangebouwd en toen had ik een L vormige vlucht. De resterende tijd tot aan de zomer benut om de rest te bouwen zo als het nu is op de foto. Over de vijver heb ik een brug gemaakt en er vissen en kikkers in gedaan. Het geheel is een lust voor het oog en het maakt de vogelhobby tot een plezierige bezigheid. Het geeft rust en haalt de natuur naar je toe. Ik ben natuurlijk ook lid van uw afdeling, de Vogelvereniging "Fauna" in Lelystad geworden.

H.W.Neijsman.

Harzers zonder grenzen.

De N.B.v.V. heeft het als organisatie gedurfd om bij wijze van proef de 90 punten-grens te verlaten. De historie van deze veel omstreden grens gaat terug naar de tijd dat Dr. Wolff het keursysteem ontwierp. In 1992 zou dit corpus delicti officieel zijn erkend, om vervolgens een geheel eigen leven te leiden. Voor niet ingewijden komt dit misschien wat moeilijk over, maar tot 1989 kon een harzer maximaal 90 punten zingen. Dat was de bewuste grens, terwijl het keursysteem een ruimte geeft, die aanmerkelijk hoger ligt. De toenmalige commissie zal best wel een gegronde reden gehad hebben om deze grens te trekken, maar bij de huidige stand van zaken is zij onaanvaardbaar. De genoemde limiet staat de beoogde zangveredeling totaal in de weg. Nu deze grens tot het verleden behoort, zal de keurmeester in het vervolg het aantal punten kunnen geven waar de vogel recht op heeft. Voor de kweker worden er nieuwe perspectieven geopend, want het heeft weer zin om verloren gegane toeren terug te fokken c.q. te verbeteren. Ze worden immers met punten beloond! In het afgelopen keurseizoen heeft het keursysteem nieuwe stijl bij enkele afdelingen voor problemen gezorgd i.v.m. de toekenning van de prijzen. In de toekomst zullen de T.T. besturen bij de indeling van hun prijzenschema er rekening mee moeten houden dat een harzer zonder limiet gekeurd wordt. Samenvattend kunnen we zeggen dat het verlaten van de 90 punten-grens een positieve doorbraak is, waarbij de kweker zijn hele vakmanschap kan uitleven en de keurmeester een frustratie minder heeft.

Namens de T.C. zang,
J. Aelbrecht.

De
sel

Van kruk tot crack

Hoe mijn vogelhobby begon ligt mij nog goed in het geheugen. Als tienjarig joch druk in de weer om dat gaas voor die sinaasappelkist te krijgen, want daar kwamen grasparkieten in die ik van een vriendje voor een gulden per stuk kon overnemen. Eigenlijk besef je dan niet dat het vogelhobby-virus dan al toeslaat en dat genezing daarvan uitgesloten is. Net als op een spelletjesdoos: geschikt voor 8-88 jr. Let maar op; we kennen allemaal wel leden van onze vereniging die om wat voor reden dan ook hun lidmaatschap opgezegd hebben maar toch van lieverlee weer beginnen en ook weer lid worden.

Op een bepaald moment beheerst onze vogelliefhebberij een groot gedeelte van de vrije uren en wordt er gezocht naar differentiatie, specialisatie of een andere vorm. Zelf heb ik al jaren de gewoonte om op iedere show van vogels, hoenders of honden, zelf wat van mijn eigen bevindingen in de catalogus te schrijven. Het is dan ook niet verwonderlijk dat je na een oproep in Onze Vogels een aanmelding voor de keurmeesterstest tropische vogels te Breda doet. Kleurenblind was ik niet, daarna herkenning van 40 tropische vogels. En daar sta je dan, je dacht dat je zoveel

soorten vogels kende. De test over alles en nog wat betreffende onze vogelliefhebberij was pittig maar toch wel te doen. En dan krijg je een paar dagen later bericht van de TC dat de toelating een feit is. De cursus start; niet bij ons in de buurt maar in Maarn. We waren allemaal bereid de cursus van 3 jaar, één zaterdag per maand, te volgen. Eigenlijk kan je op dat moment nog niet overzien welke consequenties dit heeft t.o.v. vrije uren, gezin en ook geld. U kunt voor u zelf wel ongeveer uitrekenen wat zo'n opleiding kost. In veel gevallen 'carpooling' om naar de les te gaan, een paar koppen koffie, in de middagpauze een goede goedkope maaltijd in de vorm van meegebracht brood, of iets dergelijks daar ook te bestellen, zo nu en dan een goed boek e.d. Het loopt echter niet in de duizenden guldens zoals er soms wordt beweerd. Maar het belangrijkste is dat niet alleen de interesse groeit tijdens die 3 jaren maar ook de verworven kennis. Het geeft werkelijk nieuwe dimensie aan de liefhebberij. Vooral nu er de laatste tijd veel soorten en mutaties bijkomen, vooral bij de kromsnavels. Onderwerpen waar je vroeger geen weet van had worden eigen gemaakt tot voor de hand liggende zaken. Maar voor het zover is heb je al vaak gedacht waar ben ik aan begonnen; bijvoorbeeld 's avonds thuis aan tafel de vragen doorworstelen met

een groeiende stapel bladen en boeken naast je omdat kennis en eigen literatuur tekort schieten. De saamhorigheid van de aspiranten wordt allengs groter omdat je elkaars eigen-en aardigheid in die jaren kent, ook de docenten zou ik hier niet willen vergeten want wat zij iedere keer weer moeten voorbereiden, uitdragen en aanhoren is niet mis. Het leukste van mijn aspirantentijd vond ik de praktische keurlessen en de zgn. bijzittingen op de keuringen van de afdelingen. Vrijwel alle afdelingen hebben de goede instelling om de komende groep keurmeesters een kans te geven en dat is iets waar we blij mee moeten zijn. Zoals u weet is er nog steeds een groot keurmeester tekort bij de tropen, het lijkt mij sterk dat er binnen onze Bond te weinig potentieel is! Het is zeker waar dat zo'n keurmeestersopleiding tijd en verlof van het dagelijks werk kost maar er staat tegenover dat ik met de verworven kennis de vogelsport kan en mag dienen. Hopelijk voelen meer liefhebbers de behoefte zich aan te melden voor de komende opleiding om zo te komen tot een uitbreidend en gedegen keurmeesterskorps. Als er veel aanmeldingen zijn wordt de kans groter dat er ook in de buurt de opleiding gehouden kan worden.

Joh. Buiten.

De cayennekievit.

De Cayennekievit, *Vanellus chilensis*, 33 cm, is een vogel die verspreid over grote delen van Zuid Amerika voorkomt. Het zijn vogels die houden van open stukken land, vaak in de buurt van water. Ze komen zowel aan de kust als in het binnenland voor, als er maar voldoende wordt aan de eisen die ze aan hun woongebied stellen. Het voedsel bestaat uit allerlei insecten die ze van de bodem oppikken. De vogels broeden op de bodem, vaak in de buurt van soortgenoten maar wel heeft elk paar een eigen territorium dat tegen soortgenoten fel verdedigd wordt. Het nest bestaat uit een kuiltje in de grond en er worden 3 tot 4 eieren gelegd. Wanneer het nest bedreigd wordt door in de buurt grazend vee, laten de vogels hun alarmkreet horen en vliegen ze nerveus op en neer in de buurt van de bedreiging. De jongen zijn nestvlinders en kunnen meteen na het uitkomen al lopen en voedsel oppikken, ze blijven wel steeds in de buurt van de ouders. Nadat de jongen zijn grootgebracht vormen de vogels grote zwermen van wel 100 stuks die op zoek naar voedsel rondtrekken. Plaatselijk zijn de vogels trekvogel, die na de broedtijd noordwaarts trekken. De soort is regelmatig te zien in vogelparken en

dierentuinen en bij voldoende ruimte en een goede voeding, die bestaat uit universeelvoer met aanvulling van de nodige insecten en kleine visjes, zijn de vogels zelfs te kweken, vooropgesteld dat men de beschikking heeft over een paar want man en pop zijn gelijk van

kleur. Rest nog te vermelden dat de vogels behoren tot de familie der Charadriidae en het geslacht *Vanellus*, waartoe ook onze eigen kievit behoort.

De Ielkievit.

Is een vogel die ook behoort tot de familie der charadriidae, en die te vinden is in grote delen van Afrika, vooral in het noordoosten en ten zuiden van de Sahara, behalve in het regenwoud. Het is een vogel die houdt van een open omgeving en of dat nu op de droge savanne of in andere gebieden is maakt niet zoveel uit, zelfs op bouwland zijn ze te vinden. De lengte van de Ielkievit, *Vanellus senegallus*, is 33 cm, en de vogels zijn meestal te zien per paar of in kleine groepjes. Deze soort voedt zich ook voornamelijk met insecten. Het nest bestaat uit een kuiltje in de grond dat bekleed is met wat gras. Er worden 2 tot 4 eieren gelegd die bruin van kleur zijn met zwarte en donkerbruine vlekken. De broedtijd is ongeveer 32 dagen en de jongen kunnen meteen zelf voedsel zoeken.

M. Aussems.

